உ

குமரன் துணை.

விவேகபாநு.

ஒரு மாதாந்தத் தமிழ்ப் பத்திரிகை.

சம்புடம் 2 } 1903௵ செப்டம்பர்௴ { இலக்கம் 10

விவேக சிந்து.

[தொடர்ச்சி.]

மாயை பிரம்ம விவர்த்தம். அது வேதத்தில் பிரம்ம விவர்த்தமாயை என்று சொல்லப்படும். வேதாந்த சித்தாந்த உபநிஷதவாக்கியங்களிலே மதித்த அர்த்தம் இது பிரமாணசித்தம். வேதவிரோதமான மதம் பாஷண்டமத மென்று விட்டுவிடவேண்டும். அது விருதாகற்பனை. விவர்த்த லக்ஷணம் கேள். பிரம்மம் நிர்விகாரமாய் எப்படி எப்படி யிருக்கிறதோ அப்படியே இருக்கிறது. அதற்கு வேருபாசமாய்ப் பிரகாசிக்கிறதே பிரம்மம். விவர்த்தம் நிசாகாரம். விசிதமாகாமலே இருக்கும் சூரியப்பிரகாசத்தினாலே கானல் ஜலம் எப்படி வர்த்திக்கிறதோ அப்படி விவர்த்தம் தோன்றும். ஒவ்வொருவேளையிலே பழுதைதானே பாம்பாய்த்தோன்றுகிறாப்போல் மாயா விவர்த்தமில்லாததைக் காண்பிக்கும். ஜீவனுக்கு அறியப்பண்ணுகிற மட்டில் இப்படியென்று ஏகதேச திருஷ்டாந்தம் சொல்லவேண்டியதே யல்லாமல் பிரம்மத்துக்கு உபமானமே யில்லை. பிரம்மத்திலே மாயாவிவர்த்தங் காண்பித்தபடியினாலே அவ்விடத்தில் குணசாமிய முண்டாயிற்று. இந்த வாக்கியாநுவர்த்தத்திலே சாங்கிய சிந்தாந்தக்காரன் பிரகிருதிபுருஷனென்று உண்டுபண்ணிக்கொண்டான். இதுகுணத்திரய சமேதம். இதுவே

ஈசுவரனுடைய உன்மணியவஸ்தை. இந்தப்படிசைதன்னியயுக்த மானபடியினலே அந்த மாயையே மகாமாயை யென்று சொல லவேண்டியதாயிற்று. அந்த மகாமாயையினுடைய லட்சணம் சுத்த சாத்துவிகமென்றறிகிறது. அதே சொற்சொரூபாநு சந்தானம். சொற்சொரூபானுசந்தான மெப்படியென்றால் அந் தப் பரப்பிரம்மம் நானென்கிறதே. இந்தப்படி சத்துவகுணம் மயங்கினபடியினலே மகாமாயை யென்கிற பேர் உண்டாயிற்று. இப்படியில்லாத ஆபாசமாய்ப் பெரிதானதே பிரம்ம விவர்த்தம். நானே பிரம்மமென்று ஞானப்பிரகாசம் பிறந்தால் புத்திமான்க ளானபேர் அதே மகாமாயையென்று அறியவேண்டும். பிரம்மம் எத்தனை பரிபூர்ணமாய் விளங்கும். மாயாதேவி எத்தனை மகிமை யுண்டாகிவர்த்திப்பள். இதன் மகிமை யாராலே நிச்சயிக்கப்ப டும். மாயாதுர்க்கடமே அறியவேண்டுமென்கிற மகான்மாக்கள் கேவல பிரம்மத்திலே பிரகாசிக்கும் சத்துப்போலே இரண்டா யல்லாததே. துர்க்கடமே மாயைக்குப் பூஷணம். தூஷணமன்று. மாயை பிரம்மத்திலே யில்லாததைக் காண்பிக்கிறபடியினலே இல்லாததே தன்னைத் தோற்றுவித்துக்கொண்டு தன்னுடைய மகத்துவங்காட்டிப் பிரம்யாதிதேவதைகளைக் கக்கத்திலே யிடுக் கிக்கொண்டு கூத்தாடும. சிருஷ்டியாதி வியாபாரம் ஜகதீசுவரன் பண்ணுகிறது. இவர்கள் மாயையிலே விழுந்தவர்களென்றே யறிகிறது. அப்படியல்லாவிடின் இதற்குஉற்பத்திக்காரணமில்லை. மாயை என்ற வாச்சியம் மித்தியா பிராந்தி. வியர்த்தமாய்ப் பிரகாசித்துக்கொண்டிருக்கும். மாயை யென்ற வாச்சியமானது என்னென்று கேட்டால் முன்னுக்குச்சொல்லுகிற அர்த்தத்திலே யறிந்துகொள். மாயை சத்தியமில்லாமல் மித்தையானல் பிரம் மமென்று அறிகிறவர்கள் யார். பிரம்மமென்று சொல்லுகிற வர் யார். பிரம்மம் தானே பிரம்ம மென்று சொல்லுமோ வென் றால் பிரம்மந்தானே தன்னைப்பிரம்ம மென்று சொல்லிக்கொண் டால் தனக்கு என்ன குறை வரும். மாயை யில்லாத காரியம் இந்தப்பிரபஞ்சம் அந்த மாயாமயம் பின்னையும் நிச்சயம்போலே காண்பிக்கும். ஆகாசத்திலே கந்தர்வ நகரம்போலே இல்லா ததைக்காண்பிக்கும். இது மாயாலட்சணம். முன் சாங்கியன்

பிரகிருதி புருஷன் என்று உண்டாக்கிக்கொண்டானென்று சூச
னையாய்ச்சொன்னோமே. அதைவிஸ்தரித்துக் கேவல நிர்க்குணத்
திலே சகுணமானவகை சொல்லுகிறோம்கேள். இல்லாதமாயை
க்கு அதிஷ்டானமான பரப்பிரம்மத்தைச் சாங்கியமதக்காரன்
பிரகிருதி புருஷன் என்று உண்டாக்கிக்கொண்டான். இந்த
மாயைதானே மூலப்பிரகிருதி. அது பராபர புருஷனுடைய
நிசசக்தி. அவனுக்கும் அவளுக்கும் எப்படிக்கூட்டுறவு ஆயி
ற்று என்று கேட்டால், எங்கே கடம் உற்பவமாகிறது. அதற்கு
முன் ஆகாசம் பிரவேசித்திருக்கிறாப்போல் எங்கே தத்துவம்
உற்பத்தியாகிறது. அதற்கு முன் சைதன்யம் வியாபித்திருக்
கும். இன்னுமொரு திருஷ்டாந்தம். சமுத்திரத்திலே யலே
யுண்டாவதற்கு முதலே ஜலம் வியாபித்திருக்கிறாப்போல் மாயை
யெங்கே அங்குறமாய் அதற்குமுன்னே சைதன்னியம் வியாபி
த்திருக்கும. மாயையிலே வியாபித்த சைதன்னியமே சகுணப்
பிரமம். மாயைக்கு அசேஷமாய் மிஞ்சினதே நிர்க்குணப் பிரம்
மம். மாயையுடனே கூடினதே மாயாவுபாதிப் பிரமமென்று
சொல்லப்படும். அதே மாயாசபலமென்று சகல சாஸ்திரமும்
சொல்லும். அதேபரப்பிரம்மசகுணம். அதே பரமாத்மா. அதே
பரமபுருஷனென்று குறிப்புச்சொல்லப்படும். அந்தப்பரமபுருஷ
லக்ஷணம் மூலப்பிரகிருதிக்கு பின்னமாயிருக்கும். அதெப்படி
யென்றால்சொல்லுகிறோம். மூலப்பிரகிருதியிலே புருஷன் சாக்ஷி
ரூபமாயிருந்து அந்தப்பிரகிருதியைத் தன்னுடைய நிஜப்பிரகா
சத்திலே அறிவன். அதே ஆகாரம். இவன் நிராகாரன். அதே
பிரகாசம். இவர்சுயம்பிரகாசர். இப்படியானாலும் பிரகிருதி புரு
டர் அனாதிசகவாசர். பிரகிருதியே யறியப்பட்டது. இவர் அறி
கிறவர். அதேதோன்றப்பட்டது. இவர்தோற்றுவிக்கிறவர். இப்
படியானாலும் அபின்னமாகவே இருப்பார்கள். பார்க்கிறபோது
இரண்டுபேரும் அமூர்த்திகளே. இது மகா ஆச்சரியம். புரு
டன் தன் சாவக்ஞத்துவத்தினாலே பிரகிருதியையறிவன். அந்
தப்பிரகிருதி புருடனையறிந்து மதியாமலிருக்கும். இது அனாதி
சித்தம். பிரகிருதி புருடாள் கூட்டுறவு. ஒருவரில்லாமல் ஒருவ
ருக்குத் தொழில் நடவாது. வர்ணமும் ரூபமும் இல்லாதவர்

கள். அவர்கள் சொரூப நிலவரம் தன்னுடைய சுவாநுபவத்திலே யறியவேண்டும். அந்தப்புருடனே பரமாத்துமா. சுவயம் ஜோதி விக்ஞானத்மா. அவரே ஜீவத்துவம் வகித்துக்கொண்டார். அவரே புருடரென்றறியவேண்டும். அந்தப் பிரகிருதியே காணப்பட்டது. புருடனே காண்கிறவர். ரூபத்தில் அறியும் இந்த (சசிலகம்) அநுபோகிகளே அறிவார்கள். அவரே ஞானவிக்கிரம பரமேசுவரன். சர்வான்ம நிர்விகாரம் அவரே. சுவஸ்வரூப மறப்பு ஒருகாலுமில்லை. பிரவர்த்தி நிவர்த்தி இரண்டும் மாயாகாரியம். இத்தனை பண்ணுகிறதற்கும் சமர்த்தன் அவர் ஒருவரே. ஹரிஹரப்பிரம்மாதிகள் என்கிறது பேச்சுமாத்திரம். இவ்விடத்தில் சகுணப்பிரம்ம லக்ஷணம் சொல்லப்பட்டது. இனிமேல் கிருஷ்டிப் பிரக்கிரகாரமும் அவ்வியாகிருத இரண்யகற்ப விராட் லட்சணமும் தொந்தமாகச்சொல்லுகிறோம். அத்தியந்தம் சாவதானமாய்க் கேள்.

[இன்னும் வரும்.]

பத்திராதிபர்.

மேனாட்டுக் கலைஞானம்.

முற்கூறு.

உதாரணமாய், சாதாரணமாய் உலகில் நிகழக்கூடிய ஒருசம்பவத்தையெடுத்து யோசிக்கலாம். இப்பொழுது நாம் மனைக்குள்ளிருந்து பலகணிவாயிலாகப்பார்த்துக் கொண்டிருக்கும் பொழுதே திடீரென வானம் இருண்டு தாரை தாரையாய் மழைபொழிகின்றது. காற்று விசையாய் வீசுகின்றது. விருக்ஷங்களின் கிளைகள் முன்னும் பின்னும் அலங்கோலமாய் அசைகின்றன. ஒருமரத்தின் கீழ் ஒரு மனிதன்போய் ஒதுங்குகின்றான். ஒரு பெருங்காற்று அடித்து ஒருகிளைமுறிந்து அவன்மேல் விழுந்து அவனுக்குப்பெருந்துன்பம் விளைகின்றது. இதை "அகஸ்மாத்" தென்று சொல்லுவார்கள். அம்மனிதனும் "தற்செயல்" ஆய் தான்வெளியேபோனதாகவும் "தற்செயல்" ஆய் ஒருமரத்தின்கீழ் ஒதுங்கினதாகவும் அப்பொழுது இந்த "அகஸ்மாத்" உண்டானதாக

வும் சொல்லுவான் ஆனால் இந்த விஷயத்தில் அகஸ்மாத்தாவது தற்செயலாவது கிடையவே கிடையாது. இக்காற்றும் மழையும் வாயுமண்டலத்தில் அனேகயோசனை தூரத்திற்கப்பாலுமிருக்கலாம். சிலகாரணங்களிருந்து சேட்டித்தால் உண்டாகும் காரியமேயாம். விருக்ஷங்களின் ஒவ்வொரு இலை சலிப்பதும் காற்றின் இயல்பான இயங்கும் சக்தியானது இலையின்மேல் தாக்குதலினுற்ருன். கிளைஒடிவதும் காற்றின் சக்தி கிளையின் வன்மைக்கு மிகுந்திருப்பதினுற்ருன். கிளை மனிதன்மேல் விழுவதும் திட்டமான வேறு இயற்கைக்காரணங்களின் கிரியையினுற்ருன். மனிதன் அக்கிளையின் கீழ் நின்ற நிலையும் அவன் தன் வீட்டைவிட்டுப்புறப்பட்ட காரியத்தின் காரணத்திலிருந்து அம்மரத்தினடியில் அவன்போன காரியத்தின் காரணம்வரை இயற்கை ஒழுங்காக ஒன்றின் பின் ஒன்ருய்த்தொடர்ந்து நடந்துவந்த காரணகாரிய சங்கிலிக் கோர்வையில் முடிவான அவயவமே.

ஆனல் அம்மனிதன்மேல் அக்கிளைவிழுவதற்குநேரிட்ட இந்தநீண்டசிக்குமுந்தான காரண காரிய சங்கிலிக்கோவைகளை யெல்லாம் சிக்கு விடுவித்துத் துலக்குவதற்கு நமக்குப்போதுமான ஞானமில்லாததுகொண்டு நாம் இவ்வித சம்பவத்தை அகஸ்மாத் தென்று கூறுகிருேம்.

9. பிரபஞ்சவிதிகள். விதிகள் காரணங்களாகா.

நாம் பலமுறையும் கவனமாய்ப்பார்த்துப்பார்த்து அதன்மேல் ஒரு காரிய நிகழ்ச்சிக்கு ஏதோவொன்று எப்பொழுதும்காரணமாயிருக்கவும் அல்லது சில சம்பவங்கள் எக்காலத்திலும் ஒரே கிரமவரிசையாய் நடக்கவும் நாம் அறியும் பொழுது இப்படி நாம் கண்டுபிடித்த உண்மையை **பிரபஞ்சவிதி** யென்று சொல்லுகிருேம். ஆங்கிலேயர் தங்களுடைய இங்கிலீஷ் பாஷையில் " லா அவ் நேச்சர்" (Law of nature) என்கிருர்கள்.

உதாரணமாக, கனமானபொருள்கள் ஆதாரமற்ருல் எப்பொழுதும் வேற்றுமையின்றிக் கீழே தரையில் வந்து விழவும் சாதாரண இயல்பில் கருவங்கம் எப்பொழுதும் மேன்மையுடன் கனமாயிருக்கவும் சக்கிமுக்கிக்கல் எக்காலத்திலும் கடினமாகவும் எளிதில் நொருங்குந்தன்மை யுள்ளதாகவும் இருக்க நாம் நித்தமும் அனுபவமாகக் காண்கின்ருேமாகையால் யாதேனும் ஒரு கனமான பண்டம் அதைத் தாங்கிக்கொண்டிருந்த ஆதாரம் நீங்கி விட்டால் உயரத்திலிருந்து கீழே தரையில் வந்து விழுவதும் **பிரபஞ்ச வியல்பின்விதியே**. சாதாரண சீரில் காரீயம் மென்மையாயும் பளுவாயுமிருப்பதும் சக்கை முக்கிக்கல் கடினமாயும் எளிதில் ஒடியுமியல்புடையதாயும் இருப்பதும் **பிரபஞ்ச வியல்பின் விதியே**.

உள்ள காரியம் என்னவெனில் இயற்கைப்பொருள்களின் குணங்களையும் சக்திகளையும்பற்றி நமக்கு என்ன வென்னதெரியுமோ அவைகள் எல்லாவற்றையும் மாயா பிரபஞ்ச வியல்பின் ஒழுங்கைப்பற்றி நமக்கு என்னதெரியுமோ அதையும் பிரபஞ்சவிதி யென்று திருத்தமாய்ச் செப்பலாம். ஆனல் பிரபஞ்ச விதிகள் என்பன பிரபஞ்ச இயல்பின் ஒழுங்கைப்பற்றி நாம் எவ்வளவு தெரிந்துக்கொண்டிருக்கிறோமோ அதை நாம்கூறும் விதமேயொழிய அவைகள் பிரபஞ்சவியல்பின் ஒழுங்குக்காரணங்கள் அல்லவென்னும் இந்த நாம் அடிக்கடி மறந்துபோகும் உண்மையை கவனத்தில் வைக்கவேண்டியது அவசியம். ஜனங்கள் சிலவேளை யோசனையில்லாமல் சொல்லுகிறபடி இப்பொழுது சற்று முன் சொன்ன விதியின் காரணத்தால் கற்கள் மேலிருந்து தரையில் விழுவதில்லை. ஆனல் இவ்விதி யென்னவெனில் இப்புவியிலுள்ள கனமான பண்டங்களாகிய கற்கள் முதலியவைகள் அசைகிறதற்குத் தடை யில்லாமலிருக்கும்பொழுது எப்பொழுதும் வேற்றுமையின்றி உண்டாகும் சம்பவத்தை நாம் சொல்லும் விதத்தில்ஒன்றே. இவ்விஷயத்தில் பிரபஞ்ச வியல்பின் விதிகள் மனிதர்கள் தாங்கள் ஒருவருக்கொருவர் நடந்துகொள்ளவேண்டிய முறைமையைக் காட்டுவதற்குச் செய்யும் சட்டங்களுக்கு உண்மையில் ஒத்திருக்கின்றன. வரிகொடுக்கும் விஷயமாய் சட்டங்களிருக்கின்றன. கொலை களவு முதலிய குற்றங்களை விலக்கவும் விதிகள் ஏற்பட்டிருக்கின்றன. ஆனல் இந்த சட்டம் அல்லது விதியானது ஒருமனிதன் தனது வரிப்பணங்களையும் தீர்வைகளையும் கொடுக்கவும் அல்லது கொலை களவு முதலிய குற்றங்களினின்று நீங்கவும் காரணமன்று. இந்த விதியானது என்னவென்றால் ஒரு மனிதன் தனது ஆயங்களைக்கொடாவிடினும் அல்லது கொலைகளவு செய்தாலும் அவனுக்கு என்ன உண்டாகும் என்று விளம்பும் அறிக்கை மாத்திரமே. அவன் தான் கொடுக்கவேண்டிய இறைகளைக் கொடுப்பதற்கும் அல்லது குற்றங்கள் செய்வதினின்று விலகி யிருப்பதற்கும் வேறு சிரேஷ்டமான எது இல்லாதவரை தவறினல் விளையும் பலன்களின் அச்சந்தான் காரணம். இந்த அச்சமானது அவன் அந்த சட்டத்தின் அறிக்கையை நம்புவதால் உண்டாகும் காரியம்.

மனித விதியானது சில சங்கதிகளில் ஜன சமூகம் அதாவது இராஜங்கம் என்ன செய்யும் என்று நாம் கருதக்கூடுமோ அதைச்சொல்லுகின்றது. பிரபஞ்ச வியல்பின் விதியானது இயற்கைப்பொருள்கள் சில சந்தர்ப்பங்களில் என்னசெய்யும் என்று நாம் எதிர் பார்க்கக்கூடுமோ அதைக்கூறுகின்றது. இவ்விரண்டு விதிகளும் நமது அறிவுக்கு அறிவிக்கும் சங்கதியை அடக்கிக்கொண்டிருக்கின்றன. அவைகள் நமது அறிவைத் தாண்டிவிடுமேட்டியொழிய மற்ற விஷயங்களில் வெறும் சப்தமும் எழுத்து மாத்திரமே.

மனித விதிகளுக்கும் பிரபஞ்ச வியல்பின் விதிகளுக்கும் இவ்வளவு ஒற்றுமை இருந்த போதிலும் இவைகளிரண்டுக்கும் சில முக்கியமான வித்தியாசங்களும் உள. அவைகளை நாம் கவனியாமலிருத்தல்கூடாது. மனித விதியானது சுயேச்சையுள்ள கர்த்தாக்களுக்குச் சொன்ன கட்டளைகள் பொருந்தியுள்ளது. இக்கட்டளைகட்கு அவர்கள் படிந்து நடந்தாலும் நடக்கலாம். அல்லது அவைகளை அவர்கள் மீறி நடந்தாலும் நடக்கலாம். மீறுவதால் இந்த விதி செல்லாமல் பாழாய்ப்போகிறதில்லை. ஆனால். பிரபஞ்ச வியல்பின் விதிகளோ கட்டளைகளல்ல. ஆனால் என்னவெனிலோ அவைகள் பிரபஞ்ச வியல்பின் பின் மாறாத ஒழுங்கைப்பற்றி விவரிக்கும் கட்டுரைகள். அந்த ஒழுங்கை வெளியாக்கிச் சொல்லவேண்டியவரை மாத்திரம் அவைகள் விதிகளாக யிருக்கின்றன. பிரபஞ்ச வியல்பின் விதியை அதிக்கிரமிக்கிறதென்றாவது தடை செய்தல் என்றாவது சொல்வது சுத்த மதியீனம். அனால் அப்படி நாம் ஒருகால் சொல்வோமேயாகில் அதன் உண்மைக்கருத்து என்னவென்றால் அந்த விதியிலடங்கிய உண்மையானது சில சங்கதிகளில் உண்மையல்லவென்பதேயாம். இதன் நியாயமான தீர்மானம் என்னவெனில் பிரபஞ்சவியல்பின் ஒழுங்கு மாறுபட்டுவிட்டதென்பதல்ல. ஆனால் நாம் அந்தஒழுங்கைச்சொல்வதில் நாம் மோசம் போனோம் பிசகிவிட்டோமென்பது தான். பிரபஞ்சவியல்பின் சரியான ஒரு விதியானது எங்கும் எக்காலத்திலும் மாறுபாடேயின்றிச் செல்லும் சர்வவியாபக பிரமாணமாம். இத்தன்மையால் அந்த விதிக்கு விலக்குகளே அமையமாட்டா.

மேலும் மனிதர் விதிகளுக்கு ஜனசமூகத்தை விட்டு நீக்கி அர்த்தமில்லை. பிரபஞ்சவியல்பின் விதிகளோ ஜனசமூகத்தைக்கோடியில் ஒன்றுக்கும் கீழ்ப்பட்ட அமிசமாக தன்னுளடக்கிக் கொண்டிருக்கும் இப்பெரிய பிரபஞ்சதின் சாதாரண ஒழுங்கைத்தெரிவிக்கின்றன.

[இன்னும் வரும்.]

தி. மீனாக்ஷிசுந்தரம் பிள்ளை.

சைவசித்தாந்தம்.

[265-ம்பக்கத்தொடர்ச்சி.]

இனி ஒருவன் ஓர் பொருளை ஓரிடத்துப்போட்டுவிட்டுக் கலங்கி அவ்விடத்தில் மூர்ச்சித்திருத்தல் ஜாக்கிரத்தில் அதீதம். அந்த மூர்ச்சையிற் சற்றே பிராணவாய்வு இயங்குகை ஜாக்கிரத்

தில் துரியம். எவ்விடத்து வைத்தோமென்று ஐயப்படுகை ஜாக்கிரத்தில் சுழுத்தி. இதில் மனமும் பிராணவாயுவும் இயங்கும். அப்பொருளை இன்ன இன்ன இடத்தில் வைத்திருக்கலாமென்று ஐயப்படுதல் ஜாக்கிரத்தில் சொப்பனம். இதில் இருபத்தைந்து கருவி தொழிற்படும். அப்பொருளிருக்குமிடத்துச் சென்று எடுத்தல் ஜாக்கிரத்தில் ஜாக்கிரம். இதில் முப்பத்தாறும் தொழிற்படும். இனி இதயமுதல் துவாதசாந்தமீறாகிய தானங்களிற் புறக்கரணம் உட்கரணங்களைப்பற்றியும் பற்றாதும் பிரத்தியாகார முதலைவகைப்பட்டும் நிகழும் யோகாவத்தையும் அது போல ஒடுங்கியும் தோன்றியுமவ்வாறே பயன் தருவதன்றிப்பிறிதன்றென்க. இது சகலத்திற் சுத்தமெனப்படும். யோகபலத்தால் ஜாக்கிரத்தானத்திற்றான் காணப்பட்ட பிரவிர்த்திகளெல்லாமற்று அதின்வழி செல்லாமற் பிரத்தியாகாரத்தினால் திரும்புதல் ஜாக்கிரம். மனதை வேறொன்றினும் செல்லாமல் நிறுத்துதல் சொப்பனம். இத்தாரணையில் திடமாக நின்று தியானம் செய்வது சுழுக்தி. சமாதியிற் றற்சொரூப தரிசனஞ் செய்வது துரியம். அஃதாவது கேவல மறிவுமயமாயிருத்தல். இந்த ஞானத்துக்கு மேலாகிய சிவனைதரிசித்துக் கொண்டிருப்பது துரியாதீதம். சகலத்திற் சுத்தமெனப்படும் யோகா வவஸ்தை ஐந்துங் கண்டு கொள்க. இதற்கு வேறொருவிதமாகக் கூறுதலுமுண்டு. அதாவது:—பீசாக்கரத்தினுச்சாரம் ஜாக்ரம். விந்துமாத்திரோச்சாரம் சொப்பனம். நாதமாத்திரோச்சாரம் சுழுத்தி. சத்தியந்தோச்சாரம் துரியம். சிவாநந்தம் துரியாதீதம். இதற்கு முறையே தானம் இதைய முதலெனவறிக. இன்னும் இதனை விரிப்பிற் பெருகும் ஆகமங்களுட்காண்க.

இனி இவையேயன்றி கேவல சகலங்கள் நீங்கிய சுத்தத்தினும் ஐந்தவத்தை யுளவாம். அவையாவன:—புறக்கரண முட்கரணமாகியவிரண்டினுங்கூடியிருக்கிற தன்மை யறிவது நின்மலஜாக்கிரம். புறக்கரணத்தை விட்டு உட்கரண வியாபாரத்துடன் கூடி தன்னை யறிகிறது நின்மலசொப்பனம். அந்த உட்கரண வியாபாரமும் போகங்களில் விருப்புமின்றி நிச்சலமான மனதுடன்கூடியிருப்பது நின்மலசுழுத்தி. அந்த மனத்தையும்விட்டு சித்

தாகிய ஞானத்துடன் கூடியிருப்பது நின்மல துரியம். நிரஞ்ச னமாய்ப் பாச பசு ஞானங்களுக் கெட்டாததாய் விளங்குகின்ற சிவ வியாபகத்தில் வியாப்பியமாய்க் கலந்து நிற்றல் நின்மல துரியாதீதம். இவைகள் ஒன்றுக்கொன்று சூக்குமமாயிருக்கு முறைமை சற்குருவினுபதேசத்தால் இனிவிளங்கும். அஃதேல் சமவியாபக வஸ்துக்களுக்கு வியாப்பிய வியாபகபாவங் கூடுமாறு யாங்ஙனமெனின் சமவியாபகமாங் கண்ணொளியும் விளக்கொளியும் ஸ்தூல சூக்கும வேறுபாட்டால் வியாப்பிய வியாபக பாவமுடையவாயிருக்தல்போலுமென்க. அற்றேல் இரண்டு வியாபக வஸ்துக்களுக்குச் சையோக சமபந்தமேலாமையின் ஆண்டுச் சம்பந்த விசேடம் எவ்வேறெனின் அது ஆசிரியர் சிவஞான யோகிகளால் சிவஞான மாபாடியத்துள் விரித்துக்காட்டப் பெற்றுளது. அதையும் சுருக்கியுரைப்பாம்.

அத்துவிதமென்னுஞ் சொல்லாற் பெறப்படுஞ் சம்பந்தம் ஐக்கியமோ தாதான்மியமோ சமவாயமோ சையோகமோ சொரூபமோ வேறோவெனக் கடாயினர்க்கு ஆற்றுநீரும் கடனீருந் தம்மிற் சேர்ந்தாற்போலவும் குடாகாயமும் மகாகாயமுந் தம்மிற் சேர்ந்தாற்போலவும் அங்ஙனஞ் சேர்ந்தவழி யொருபொருளேயாகலின் ஒன்றெனவேயமையும் அத்துவிதமென வுய்த்துணரவத்தோதவேண்டாம். அன்றியும் ஒன்றாயவழி அதுவதுவாய் நின்றறிதலாகிய வான்மாவினிலக்கண முத்திக்காலத்தில்லையெனப்படடு வழுவாமாகலின் அது பொருந்தாமையானும் குணகுணிகட்குத் தம்மின் உளதாகிய சம்பந்தம்போலுந் தாதான்மியமெனின் ஆன்மா முதல்வனைப்போலக் குணகுணிப்பொருளாய் நிற்பதன்றி முதல்வனுக்குக் குணமாகாமையின் அவ்வாறியைதல் கூடாமையானுந் தாதான்மியத்தின் வேறாய் நையாயிகர் கூறுஞ் சமவாயமென்ப தொன்றின்மையானும் விரலும் விரலுஞ் சேர்ந்து நின்றாற்போலச் சையோகமெனின் அவ்வியாப்பிய விருத்தியாகிய சையோகம் வியாபகப்பொருள்கட்குக் கூடாமையானும் யாதானுமோரியைபுபற்றிக் கூறப்படுஞ் சொரூபமெனின் அது மகாவாக்கியப்பொருளை வலியுறுத்துதற் கெழுந்தவத்துவிதச் சொல்லிற்குப் பொருளாகாமையானுஞ் சொரூபசம்பந்த மாத்தி

ரையாற் சிவாநந்தத்தை யநுபவித்தல் கூடாமையானும் இவற்றின் வேறுயின்ன தென்றறியவாராத வநிருவசனமெனின் அங்ஙனங்கூறுதல் மாயாவாதி கூற்றாய் வழுவாமாகலானும் அவையெல்லாமீண்டைக் கேலாமையின் வேறுவிடுக்குமாறென்னையெனிற் கூறுதும்.

ஒருபொருளே யவயவ வவயவிகளாயாதல் குணகுணிகளாயாதல் வேற்றுமைப்பட்டிரண்டாய் நிற்றற்கேதுவாகிய தாதான்மியமும் அதுபோல விருபொருளே யதுவதுவாயொற்றுமைப்பட்டொன்றாய் நிற்றற்கேதுவாகிய தாதான்யமுமெனத் தாதான்மிய சம்பந்தமிருவகைப்படும். அவற்றுள் முன்னையது தாதான்யமென்றும் பின்னையது அத்துவிதமென்றும் வழங்கப்படும். அத்துவிதமென்னுஞ் சொல்லியல்பு மேற்கூறியவாறன்றி வேறுபொருள் தருமாறின்றி யன்மைப்பொருள்பற்றி யிரண்டென வேற்றுமைப்படாமையை விளக்கிநிற்றலானென்க. இதுவே ஆசிரியர் கருத்தென்பது. அத்துவிதமென்ற சொல்லே யந்நியநாத்தியை யுணர்த்துமாயிட்டென்றதனானும் புடைநூலார் பிரிவருமத்துவிதமாகுஞ் சிறப்பினதாயென்றுடம்பொடு புணர்த்தோதியதனானுமறிக.

இவ்வித்துவிதம் அபேதசம்பந்தமாகிய வைக்கியமுமன்றிப் பேதாபேதசம்பந்தமாகிய தாதாண்மியமுமன்றிப் பேதசம்பந்தமாகிய சையோகமுமன்றிக் கலப்புமுடனாதலும் வேறாதலுமாகிய மூன்றுந் தன்கட்டோன்ற நிற்றல்பற்றி யம்மூன்றற்கும் பொதுவாகக்கூறப்படுமாதலால், அவ்வத்துவிதத்திற்கு ஓரோரிடங்களில் 'அலைகடலிற் சென்றடங்கு மாறுபோல்' எனவும், 'வானத்தில் வர்னும் மணத்தின் மணம்போலும்' எனவும், அபேதவுவமையும், 'பண்ணேயுமோசையும்போலப் பழமதுவுமெண்ணுஞ்சுவையும்போல்' எனவும், 'நீருமிரதமும் போலாங்காணரனுருள்' எனவும், பேதாபேத வுவமையும், இரும்பைக்காந்தம் வலித்தாற்போலியைந்தெனப் பேதவுவமையும் ஒரு புடையொப்புமை பற்றியெடுத்துக்காட்டுப வாகலின் அங்ஙனந் தம்முண் முரணுவ போல வேறு வேறெடுத்துக்காட்டுதல் பற்றி மலையற்க; இம்மூன்றியல்புந் தன் கட்டோன்ற விவற்றிற்கு வேறாய் நிற்கும் அத்துவிதத்திற்குச் சிறந்தெடுத்துக்காட்டப் படுவமுவமையாவது ஆன்ம போதமுங்கண் ணொளியுந்தம் முனைத்து விதமாய் நிற்றலாமென்க.

" காணுங்கண்ணுக்குக் காட்டுமுளம் போற்கான வுள்ளத்தைக்கண்டு

காட்டலின்" எனவும், "காட்டக் கண்டிடுந்தகைமையுடைய கண்ணுக்கேயு முயிர் காட்டிக் கண்டிடு மாபோல வீசனுயிர்க்குக் காட்டிக் கண்டிடுவன்" எனவும், அறிவொளிபோற் பிரிவருமத்து விதமாம், எனவும் மூன்று நூலாசிரியருஞ் சித்தாந்த முடிபுணர்த்தும் வழி யிதனையே யெடுத்துக்காட்டியவாறறிக. இவ்வத்துவித மேனையோர்போலக் கேவலம் விசிட்டம் மறுதலையென்றாதல் ஒன்றான் விசேடிக்கப்பட்டு நின்று பொருளுணர்த்தாது சுத்தமாய் நின்றே பொருளுணர்த்துதலிற் சுத்தாத்துவிதமென வழங்கப்படும். ஈண்டுச் சுத்தமென்றது யாதொன்றானும் விசேடிக்கப்படாது நிற்றலை. அது விசேடசத்தை சுத்த சத்தையெனத் தார்க்கிகர் கூறும் வாய்பாட்டானுமறிக. இங்ஙனமொருபொரு ளிருதன்மையான் வியாபகமும் வியாப்பியமுமாய் வேற்றுமைப்பட்டு நிற்குந் தாதான்மியம்போல வியாபகமும் வியாப்பியமுமான விருபொருளிருதன்மையா னொற்றுமைப்பட்டு நிற்குந் தாதான்மிய சம்பந்தமொன்றுண்டெனவு மதுவே யன்மைப்பொருள்பற்றி யத்துவிதமென்னுஞ் சொல்லானுணர்த்தப்பட்டதெனவு மறியமாட்டாதார் தத்தமக்கு வேண்டியவாறே கூறுப.

இனி ஆன்மா அவ்வாறு நிகழுங் காரியாவத்தைகளையுறுதற்குக் காரணமான அவத்தைகள் யாவையெனின் கூறுதும். அவை கேவலம் சகலம் சுத்தமென மூன்றும். அவற்றுள் கேவலமாவது தன் இச்சாஞானக்கிரியைகளினிகழ்ச்சி சிறிதுமின்றித் தான்மாத்திரையே யுளனாதல். அக்கேவலம் மருட்கேவலமும் சகலகேவலமும் பிரளய கேவலமும் விஞ்ஞான கேவலமும் அருட்கேவலமுமென ஐவகைப்படும். அவற்றை விரிக்கப்புகின் மிகவிரியும். திராவிட மகாபாடியத்திற்காண்க.

சகலமாவது பின்பு தனுகரணாதியோடுங்கூடி அவ்விச்சாஞானக்கிரியை ஒருபுடைவிளங்கு மவதாரமாம். சுத்தமாவது ஆன்மா முற்பிறவிகளிற்செய்த சிவபுண்ணிய முதிர்ச்சியாற் நித்தியாநித்திய விவேகம் இருவினையொப்பு மலபரிபாகம் சத்திநிபாதம் ஆகிய இவைகள் தனக்கு முறையே நிகழ அப்பருவநோக்கி நித்தமுத்த சுத்த சித்தெனப்படுமீசன் குருவடிவங்கொண்டெழுந்தருளி வந்து தீக்கையால் மலங்களைப்போக்கி ஞானத்தை அநுக்கிரகிக்கப் பெற்றுச் சிவானந்தத்தை அடைவதாம்.

இனி சிவபுண்ணிய முதலியவைகளை முறையே விரிக்கத்தொடங்கி முதலில் சிவபுண்ணியத்தினியல்பு இன்னதென்பதை கூறத்தொடங்கினேம்.

[இன்னும் வரும்.]

சுப்பிரமணியபிள்ளை,

மதுரை திருஞானசம்பந்தசுவாமிகள் மடம்.

பிரமக்ஞானம். (Theosophy)

சென்ற சிலவருஷங்களாக நம்முடைய தேசத்தில் தியாஸபி யென்ற வார்த்தையானது நம்முடைய காதுகளில் அடிக்கடி விழுந்துகொண்டிருக்கிறது. அது ஒரு சபையாரின் கொள்கையைக்குறிக்கும் வசனமாக ஏற்படுகின்றது. அதைப்பற்றியும் அதைப் பயின்றுவருகிற சபையைப்பற்றியும் நம்முடைய பத்திரிகையில் சற்று விசாரிப்போம். தியாஸபி என்ற வார்த்தையானது இரண்டு கிரேக்வார்த்தைகள் சேர்ந்த தொடர்மொழி. தியாஸ் (Theos) ஈசுவரத்தன்மை, பிரமதத்துவம், ஸோபைய (sophia) அறிவு அல்லது ஞானம். ஆக பிரமக்ஞானமென்று பொருள்படும். இதற்கு தப்தவித்யை யென்றும் பிரமதத்துவக்ஞான மென்றும் சொல்லினும் பொருந்தும். இது நூதனமான மார்க்கமன்று. கொள்கையும் அன்று. இவ்வுலகத்தின்கண் மனுஷன் தோன்றின காலமுதல் அவனைச் சன்மார்க்க வழியிலும் ஞானவழியிலும் நடத்தவும் அதிலிருந்து மோக்ஷ சாம்பிராஜ்ய பரவிக்குத்தக்கவனகச் செய்யவும் ஞானிகளுடைய குழாம் என்று சொல்லக்கூடிய ஒரு மகா சபை உலகத்தில் இடையறாது இருந்து கொண்டு வருகின்றது. ஷை கோஷ்டியில் ஜீவன் முக்தர்களும் பல ஜாதியாப்ச் சேர்ந்த யோகிகளும் சித்தர்களும் அங்கத்தவர்களாக இருந்துகொண்டு அப்போதைக்கப்போது ஜன சமூகத்தில் சத்தியங் குன்றி அசத்தியம் மேலிடும் காலத்திலும், அல்லது உலகத்தில் ஞான உபதேசம் செப்வதற்கு வாய்க்கிற காலங்களிலும் தங்களில் ஒருவரை உலகத்தின் க்ஷேமத்தின் பொருட்டு அப்போதைக்கப்போது அவதரிக்கும் படியாக செய்வித்து அவர் மூலமாய் எவ்வளவு ஜனங்களுக்கு ஞானத்தைக் கிரகிக்க சக்தியுண்டோ அவ்வளவு தக்கவாறு ஞான உபதேசம் செய்வித்துப் பின் மறைவார்கள். இவ்விதமாகவே உலகத்தில் தோன்றிய ஒவ்வொரு சமயமும் ஷை கோஷ்டியாரின் வர்க்கத்தினரால் பரிபாலிக்கப்பட்டு வந்து கொண்டிருக்கிறது. ஆனதுபற்றி எல்லா மதங்களின் உட்கருத்துக்களை ஆராய்ந்து பார்க்குங்கால் தத்துவவிஷயங்களில் வெகுவாய் வித்தியாசங்களிருக்கமாட்டாது. ஒவ்வொரு மதத்துக்கும் இரண்டு பாகமுண்டு. அதாவது:—மதத்தின் உயிர்ப்பாகம். அதாவது தத்துவவிஷயம். 2. மதத்தின் உடல்பாகம். அதாவது தத்துவங்கள் பரிணமிக்கிற கிரியாவிசேஷங்கள். பிற்பட்டதான கிரியாரூபம் தேசகால வர்த்தமானத்துக்குத்தக்கபடி வேற்றுமையுடையதாகத் தோன்றும்; உலகத்துள்ள எல்லா மதங்களையும் பக்ஷபாதமின்றி சரியாய் ஆராய்ச்சி செய்தால் அடியிற்கண்ட பொதுவான உண்மைகள் அல்லது தத்துவங்கள் வெளியாகும்:—(1) அவ்யக்தமாயும், அநாதியாயும், அசிந்தியமாயும், அக்கிராக்கியமாயும், உண்மையாயும் உள்ள வஸ்து ஒன்று உண்டு. (2) அதினின்று வியக்தப்படுகிற ஈசுவரன் ஒன்றாக வியக்தமாகி அது இருபான்மையதாகி பின்

161974

மூ:பான்மையாகி மும்மூர்த்தி எற்படுகின்றது. அதாவது பிரம்மா, விஷ்ணு, ருத்திரரென்று ஹிந்துமதத்திலும், பிதா, பரிசுத்தஆவி, புத்திரன் என்று கிறுஸ்து மதத்திலும், சத், சித் ஆநந்தமென்று வேதாந்திகளுடைய கொள்கையிலும், பதி, பசு, பாசமென்று சைவ சமயத்திலும் இவ்விதமாகவே ஒவ்வொரு சமயத்திலும் குறிப்பாகவும் வெளிப்படையாகவும் காணலாம். (3) ஷை மும்மூர்த்திகளின்றும் வியஷ்டிப்பிரபஞ்ச நடைபெறுமாறு தேவர்கள் உண்டானார்கள். (4) மனிதன் ஈசுவரனுடைய அம்சமுள்ளவன்.·. ஈசுவர ஆபாசம், அதாவது பிரதிபிரம்பம். அக்காரணத்தால் மூன்றுதன்மை பொருந்தியவன் மனிதனிடமிருக்கின்ற தத்துவம் அதாவது ஆன்மாவும் பிரபஞ்சத்துக்குக் காரண பூதமாயிருக்கின்ற ஈசுவரதத்துவமும் ஒன்றே. (5) அவாவினுல் தூண்டப்பட்டு மனிதன் ஜனனமரணுதிகளை அடிக்கடி அடைகிருன். பிறப்பு இறப்பு என்ற ஸம்ஸாரசக்கரத்தில் சுழல்கிருன். இவ்விதம் தோன்றியும் மறைந்தும் கர்மங்களின் ஸம்ஸ்காரத்தினுல் காலாக்கிரமத்தில் சித்த சுத்தியை அடைகிருன். பின் ஞானத்தினுலும் தியாகத்தினுலும் அமிர்தத்துவத்தைப் பெறுகிருன். அதாவது சிறுபொறியாயிருந்த ஆன்மாவானது பந்தங்களினின்றும் விடுபட்டு ஈசுவரத்தன்மையை அமைப்பித்துக்கொள்ளுகிறது.

இதனுல் மேற்கண்ட கருத்துக்கள் ஒரு மதத்துக்கும் ஒரு சமயவாதிக்கும் விரோதமில்லை. ஷை சபையைச்சேர்வதில் சமயவாதிகள் ஒவ்வொருவரும் தத்தம் சமயத்தின் உண்மைகளை நன்ருய் ஆராய்ந்துகொள்வதற்குச் சௌகரியங்களுண்டு. பொதுவான தத்துவங்களிலிருந்து பலவாருக அநுஷ்டானங்களில் தத்துவவாதிகள் பிரிந்திருக்கின்றன. அவைகளை ஒரு மதஸ்தன் மற்ற மதங்களின் முதனூல், வழிநூல், சார்புநூல்களைக்கொண்டு உண்மைகளைத் தெரிந்துகொள்ள ஏதுப்படுமென்று கருதி எல்லா மதங்கள் சம்பந்தப்பட்ட சாஸ்திரங்களைச்சேர்த்து ஷை சபையார்கள் அவர்கள் ஏற்படுத்தும் சபைகளின் மந்திரங்கள் தோறும் அமைத்து வைத்திருக்கிருர்கள். ஷை சபையாரின் அநுஷ்டானக் கிரமத்தின் முக்கிய நோக்கங்களாவன:—

1. சமயவெளிவேற்றுமையினுல் ஒருவருக்கொருவர் துவேஷ புத்தியில்லாமலிருத்தல். ஜன சமூகத்தில் சகோதர வாஞ்சையையும் அன்யையும் அந்நியொந்நியத்தையும் அபிவிருத்தி செய்தல்.

2. பற்பல சமயங்கள் சாஸ்திரங்கள் இவைகளின் கொள்கைகளை ஒப்பு நோக்கி ஆராய்தல்.

3. இதுவரை வெளிவராத பிரகிருதி தத்துவங்களையும் ஒவ்வொரு மனிதனிடமும் கரு ரூபமாய் அமைந்திருக்கும் சக்திகளையும் அப்பியாசங்கள் வழியாய் அபிவிருத்தி செய்தல் முதலியனவாம்.

5L
3m211, N01WW

ஷை சபைக்கு எம்மதஸ்தரும் அங்கத்தவர் ஆகலாம். ஷை சபையார்களுடைய விருதாவளியாவது "ஸத்யாந் நாஸ்திபரோதர்ம:" "பொய்யாமை பொய்யாமையாற்றின் அறம்பிற, செய்யாமை செய்யாமை நன்று" ஆகவே சத்தியத்தைநாடிச் சத்தியத்தில் நடந்து வருகிறதென்ற நிர்ப்பந்தமான ஒரு கோட்பாடே அங்கத்தினரின் இன்றியமையாத பொது ஒழுக்கமாம். சத்தியத்தையடையும்வழி சிரவணத்தினாலும், மனனத்தினாலும், சுத்த சத்துவத்திலும், பக்திசிரத்தையினாலுமேயாம். ஒவ்வொருவனும் தன் முயற்சியாலன்றி பிறர் வார்த்தை நிர்ப்பந்தத்தால் சத்திய பதவியையடையமுடியாது. சாந்தமே அவர்களின் ஒழுக்கம். சத்தியமே அவர்களின் கடைப்பிடி. பிரம்மக்ஞானம் விசுவதோமுகமுள்ளது. அதாவது பார்ப்பவருடைய சக்திக்கும் மனோபாவத்துக்கும்தக்கபடி அனந்தமாகப் பெருகும்தன்மையது. ஒவ்வொருசமயமும் ஆனந்தரூபமாயிருக்கின்ற ஈசுவரனின் ஏகதேச ஏகபாவம். ஆகவே ஒவ்வொரு மதமும் அங்கீகரிக்கத்தக்கது. அறியத்தக்கது. தூஷிக்க தக்கதன்று. அவ்வவ் சமயத்தினர்கள் துவேஷிக்கத்தக்கவர்களுமல்லர். ஒரு சமயவாதியை மற்றொரு சமயவாதியாக மாற்றும் படியாகச் செய்யும் முயற்சி அக்கிரமமானதாகவும் ஈசுவர சம்மதம் அல்லாததாகவுமிருக்கிறது. சமயவாதிகள் ஒருவருக்கொருவர் அடித்துக்கொண்டு போராடுவது யானைகண்ட ஐந்து குருடரது தன்மையை யொக்கும். இக்கருத்தினையே கல்வியிற் பெரிய கம்பர் அடியிற்கண்ட செய்யுளின் கண் அழகாயமைத்திருக்கின்றனர்.

தோள்கண்டார் தோளே கண்டார் தொடுகழற் கமல மன்ன
தாள்கண்டார் தாளே கண்டார் தடக்கை கண்டாரு மஃதே
வாள்கொண்ட கண்ணார் யாரே வடிவினை முடியக் கண்டார்
ஊழ்கொண்ட சமயத்தன்னா ருருவுகண் டாரை யொத்தார்.

ஓம் தத்ஸத்.

புனர்வசு.

---

* இங்கிலாந்து இந்தியாவின் பரஸ்பர செல்வாக்கு.

முன்னிரண்டு பிரசங்கங்களில் ஆங்கிலேயர் இந்தியாவை வென்று அரசுசெலுத்துவதில் அதிசயிக்கற்பாலதொன்றுமின்றென ஒருவாறாய் நிரூபித்தேம். இந்தியாவில் நந்தேயத்தார்

* இம்மொழி பெயர்ப்புக் காரணம் யாதுகொலோவெனின், நந்தம் "பாநு" வின் தொகுதி 2. பகுதி 6. பக்கம் 170-ன் அடியில்தீட்டியிருக்கின்றேம் ஆண்டுக் கண்டுகொள்க.

புரிந்த பல அரிய காரியங்களைப்பற்றியும், ராஜரீகம் செய்வதில் அருந்திறமையும் மதிநுட்பமுங்காட்டிய பலரைப்பற்றியும் நாம் சற்றே பெருமையடையலாமாயினும், இந்தியர்களைவிட, நம்மவர் மிகச்சிறந்தோர் என்பதற்கு நமது அரசாக்ஷியே சாலுங் கரியெனக் கோடல் தவறாம். அத்தகைய மேன்மை யாதொன்றும் உத்தேசியாமலே நமதரசாக்ஷி மேன்மேல் வளர்ந்து கொண்டு செல்லுகைக்குப் போதிய காரணங்காட்ட வல்லேம். ஆகவே, அதிசயம் என்பதற்கு அற்புதம் அல்லது பொதுவான காரண காரிய விதிப்படி காரணங் கருதியுரைத்தல் அருமை என்று பொருள் படுமேல், அது அதிசயமன்று.

என்றும், ஒரு பொருளில் அது அதிசயமாத்திரமன்று; சாதாரணமாய்ப் பொருள்கொள்வதினும் பன்மடங்கதிக ஆச்சரியகரமானது. அது தன காரணங்களினும் காரியாம்சங்களால் வியக்கத்தக்கது. அதாவது, அது விசேஷித்த சரித்திரோகதமான பொருளிற் சிறந்தது. என்னை? நாம்கூறியாங்கே நிரம்பிய விஷயங்களுடைத்தாதல் சரித்திரப் பண்பாதலினென்க. இதைப்பிரமாணமாகக் கொண்டே, இங்கிலீஷ் சரித்திரத்தில் ஒரு சில விஷயங்களும், பெரும்பாலும நாடகரசம் அல்லது காவியச் சுவை யின்மையால் மிகவும் அருகிக் கற்கப்பட்டு வரும் அமெரிக்கா தேச கலக சரிதமும் தரம் உயர்த்தப்பெற்றன. இப்பொழுது நமது இந்திய துரைத்தனம் பிரதம திருஷ்டியிற் பார்க்கினும், உற்றுநோக்குழி எவ்வளவோ அற்புதத்தன்மை குறைந்து தோற்றினும், அதில் சுதாரசம் குறைகின்ற அளவுக்களவு சரித்திரச் சுவை பெருகக் காணப்படும்.

ஒரு பெரிய கீழ்தேய ராஜ்யம் இங்கிதமானதாயும், விசேட மகத்துவமுள்ளதாயு மிருத்தல் அவசியமன்று. ஒரு கிரேக்கு அல்லது தஸ்கன் நகரபிராஜாதிபத்தியத்தைவிட சரித்திரோக்தமாய் குறைந்த பெருமையுள்ள பல ராஜாங்கங்கள் ஆசியாவில் உள்ளன. அவைகளின் விசாலமும் முதுமையும் அவைகளின் சரித்திரங்களைச் சுவையுடையதாக்குவதில்லை. பொதுவாய் நாம் அவைகளைப் பரிசீலனை செய்யுங்கால் அவைகள் குறைந்த ஒழுங்

குள்ளவைகளாயும் அவைகளின் கொடுங்கோன்மையால் குடிகள் நொறுக்குண்டு ஒரு சுகமும் அநுபவியாது ஒன்றிலும் முன்னுக்குவராது, நினைக்கத்தகுங் காரியம் ஒன்றும் செய்யாதொழிகின்றனரென்பது புலனாகும். நமது இந்திய ராஜ்யவிஷயமாய் நாம் முதன்முதல் நோக்குங்கால், அது சாதாரண ஆசியா கொடுங்கோலரசுகளைவிட எத்துணையும் அதிக ரசமுடையதாய்த் தோற்றவில்லை. ஆங்கிலேயரது அபிப்பிராய சத்திக்க வந்தனம் தந்தனம். நமது அரசாக்ஷி முற்சென்ற மொகலாய அரசாட்சியைவிட, மூகதியிலும் தர்மநெறியிலும், பரோபகாரத்திலும் மேம்பட்டு விளங்கலாமென்று நினைக்க இடமுளதேனும் அது ஒரு கெட்ட அரசியல் என்பதற்கு நல்ல உதாரண மென்றுதான் எனக்குத் தோற்றுகிறது. மகா மொகலாயர்க்குப்பின் வந்தோமென்று பெருமை பாராட்ட உடன்படமேடாம். நமது ராஜரீகத்தின் நலங்கள் பலவுளவேனும் குடிகள் சுகமடைகிறார்களென்பது சந்தேகம். நமதரசாட்சி அவர்களை நாளுக்கு நாள் மேன்மேல் சுகஸ்திதிக்குத் தான் கொண்டு வருமோ, அன்றித் துயரத்தில்தான் அமிழ்த்துமோ தெளிகிலேம். ஒருகால் ஒரு சுயமான ஆசிய அரசாட்சி, அதிலும் இந்துக்களுக்குளிருந்து தோன்றும் சுஜாதி அபிமானத்துவ அரசாட்சி நமயோவிய ஈரமில்லாத அந்நிய அரசாட்சியைப் பார்க்கினும் நாகரிகத்திற் குறைந்ததாயிருப்பினும், சாலவும் பொருத்த முடைத்தாதல் பற்றி நாளா வட்டத்தில் பெருநலம் பயக்குமென்று ஊகிக்கலாம். ஆனால் இவ்வாறு எல்லா அரசாட்சியும் விரசமாயிருக்குமென்று எண்ணப்படாது. உதாரணமாக ரோம் ராஜ்யம் அப்படியன்று. இதை நான் அஞ்சாது அறைவேன். ஏனென்றால சரித்திரங்களைப் பற்றிச் சில்லாண்டுகளாய் நமது அபிப்பிராயம் கொஞ்சம் குறைந்த புறணடையாய்க் கொண்டுவருகின்றது. உரோமன் துரைத்தனமுங் கூட கொடுமையாயும், சிலர் காலத்தில் துன்பமாயும், அர்த்த அசுரத் தன்மையதாயும் இருந்தது பற்றி விரசமாய்க் கணிக்கப் பெற்றிருந்தது. ஒரு தலைமுறைக்கு முந்தி யெல்லாம் சுயாதீன மில்லாத வழி, அரசியலில் ஒரு நலனு மில்லை யென்பது சர்வ ஜன அபிப்பிராயம். அந

ற்குத் தக்கபடியே, சுயாதீனம் காணப்பெறாத காலங்களெல்லாம் சரித்திரத்தில் புறக்கணித் தொதுக்கப்பட்டன. இந்த அபிப்பிராயத்துடன் கூட நாம் பாடல்களை வாசிப்பது போல சரித்திரத்தையும் இன்பமிகுதி கருதியே வாசிக்கிறதென்னும் ஓர் வழக்கமும பரவியிருந்தது. கீர்த்தியும் வியக்குந்தன்மையுமில்லாத ஒரு பருவத்துக்கு வரும்பொழுதெல்லாம் இந்த வழக்கம் புத்தகத்தை மூடும்படி நம்மைத்தூண்டுகின்றது. அந்தக் காலத்தில் உரோமன் அரசாட்சியுங்கூட பழிக்கிலக்காயிருந்தது. உரோம்பிரஜாதிபத்தியம் தன் சுயாதீனத்தினிமித்தம் நன்கு மதிக்கப்பட்டிருந்தது. பழைய உரோம் ராஜ்ய சரிதம் அதில் இன்னும் காணக்கிடக்கும் சுயாதீன அம்ஸங்களுக்காகப் படிக்கப்பெற்று வந்தது. ஆனல் இரண்டாவது நூற்றாண்டின் முடிவில் அதற்குப்பின் வரும் சில பத்து நூற்றாண்டுகளும் க்ஷீணமும் கேடுமே போல, நாம் புத்தகத்தை மூடுவது வழக்கமாயிருக்கிறது. அப்பால் சுயாதீன அம்ஸங்களை இங்கிலாந்திலும் இத்தலிய பிரஜாதிபத்யத்திலும் மீட்டும் காணு மளவும் கதையைப் படிப்பதில் நாம் திருப்தி யடைவதில்லை. இவ்வித கொள்கை இப்பொழுது வழக்கிறந் தொழிந்தது போலும். நாம் இப்பொழுது வாசிப்பது கேவலம் இன்பத்தின் பொருட்டல்ல; மற்று, அரசியல் வளர்ச்சியையும் அதன் பருவ மாறுதல்களையும் பற்றிய விதிகளைக்கண்டறிதற் பொருட்டேயாம். ஆதலால் நாம் படிக்கப்புகும் பருவம் கீர்த்திப் பிரதாபமானதோ அல்லது ஒளி குன்றியதோ என்று விசாரிக்க நிற்கின்றிலம். ஏனைய பருவங்களினின்றும் கற்றறி யொணாத கற்பனைகளை அது நமக்குத் தருமேல் அதுவே அமையும். சுயாதீனந் தவிர இன்னும் பல நல் விஷயங்கள் அரசியலில் அடங்கியிருக்கின்றன.

அவையாவன:—சுஜாதி அபிமானத்துவம், நாகரீகம் என்பன. சுயாதீனங் கொடாத ஓர் அரசாட்சி இந்த ஏனைய அம்ஸங்களை அடைவிக்கச் சாதகமாயும் ஒப்புயர்வற்றதாயு மிருக்கினும் இருக்கும். ஆனதுபற்றி உரோம் அரசாட்சியானது அதன் தொடக்கத்தில்மட்டுமல்ல, 13-ஆம் நூற்றாண்டுவரையுள்ள

அதன் பரிபக்குவத்திலுங்கூட, எவ்வளவோ மூடபக்தி, எவ்வளவோ கொடுமை, எவ்வளவோ துன்பம் இருந்தாலும் சரித்திரங்களிலெல்லாம் சிறந்த இங்கிதமானவைகளுள் ஒன்றென இப்பொழுது மதிக்கப்படுகிறது. ஏனென்றால் இந்த அரசாட்சியினது உட் கட்டில் மேன்மேல் விழுமியது பயத்தலும், கற்பனு சக்தியும், நினைக்கத்தகும் பலன்களும் பொதுளியுள்ளன. தற்கால சகோதரத்துவம், அல்லது நாகரீக ஜாதியாரது பொது நலாபிமான சங்கம் ஆகிய மிகச் சிறந்ததும் அதிசயிக்கத்தக்கதும் எதுவோ அதன் கருப்பொருள் இதிற்காணலாம். ஆதலால் இது பெரிய அரசாட்சியாயிருந்தாலும், கொடுங்கோலரசேயாயினும், அளப்பரிய ஆவலுடனுங்கவனத்துடனும் கற்கப்பட்டு வருகின்றது. உரோம் ராஜ்யத்துக்கும், வெற்றியால் ஸ்தாபிக்கப்படும் ஏனைய ராஜ்யங்களுக்குமுள்ள இந்த வித்தியாசம், வெல்லப்பட்டோரினும் வெற்றியாளரது நாகரீக உயர்வு, காரணமாகப் பிறப்பது. வெற்றி பெறுவதிற் சிறந்ததோர் ஜாதியானது சாதாரணமாய் நாகரீகத்திற் சிறந்ததன்று. முன் மாதிரியான வெற்றியாளன் யாவனெனின், ஏதோ ஒரு சைரஸ் அல்லது ஜிங்கிஸ்கான். அதாவது வறுமையால் வன்னெஞ்சராக்கப்பட்டு, கொள்ளையால் தூண்டப்பட்ட ஓர் முரட்டு ஜாதியாரின் தலைவன். அப்பேர்ப்பட்ட ஓர் பகைவன் முன்னர் மேம்பட்ட நாகரீகமும் கீழ்ப்படியுமாதலின், சரித்திரத்தில், நாகரீக ஜாதியார் சில வேளை ஒரு கை பார்த்தும், ஆனல் பல முறை தோல்வியடைந்தும் வருவதை நாம் பார்த்திருக்கிறோம். ஆனல் சமீப காலத்தில் சாஸ்திர அபிவிர்த்தி காரணமாய் புதிதாய்க் கண்டு பிடிக்கப்பட்ட நூதன ஆயுதங்களால் பல மடைந்தார்கள். சரித்திர மூலமாய் மகா ஜயங்கொள்ளும் ஜாதியார் அபிவிர்த்தியில் மிகத்தாழ்ந்த ஜாதியார். அவராவார் தர்க்கோமான்கள். இந்தச்சாதியிலிருந்து தான் யுத்தப்பிரியமுள்ள அரசருக்குக் கூலிப்படை சேர்த்தல். இதிலிருந்துதான் பேபரும் ஆக்பரும் தாங்கள் இந்தியாவை வெல்லற்குப் படைகள் கிரகித்துக்கொண்டது. இதுவே பொதுவிதி. ஆனல் இதற்கு ஒழிபான விஷயம் நேருமேல், வெற்றியால் குறைமதி நாகரீக ஜாதி

யார்மீது சிறந்தநாகரீகம் பரவுமேல், அவ்வாறுண்டான ராஜாங்கம் நிரம்ப விசேடமான சுவையுடைத்து. உதாரணமாக மகா அலெக்ஸாண்டர் கீழ்நாட்டை வென்றது இவ்வியல்பிற்று. எங்ஙனமெனின் மாஸிடோனியர்கள் (Macedonians) கிரேக்கர்களோடுள்ள நெருங்கிய உறவினால் கிரேக்கர்களுக்குரியதெல்லாம் தங்கள் பின் கொணர்ந்தனர். ஆகவே, டையோடச்சி (Dioduchi) ராஜாங்கங்கள் தந்தம்மளவில் தாழ்ந்த தரத்திலுள்ள கொடுங்கோலரசுகளா யிருந்தபோதிலும் கீழ்தேயத்தார் கருத்துடன் கிரேக்கர்கள் கருத்தும் கலந்து அதிவிசேடமானதும் பெறுதற்கரியதுமான பேறுகள் பெறப்பட்டன. உரோம் ராஜ்யத்தால் ஐரோப்பியர் பெற்ற பேறுகள் முன்னையவற்றினும் நெடுநாள் நிலைத்து விளங்கினமையால், இன்னும் அதிக சிலாக்கியமானவைகள். உண்மையில் இந்தப் பெரியவிஷயம் மானிட சரித்திரத்தின் நடுநாயகமெனத் திகழாநின்றது. மனிதாது தற்கால நாகரீகத்துக்கும் இதுவே அஸ்திபாரமாமென்க.

[இன்னும் வரும்.]

உ. மகாலிங்கம்பிள்ளை,
திருநெல்வேலித் தச்சநல்லூர்.

எறும்புகளின் அங்கபரீக்ஷை.

இப்பிரபஞ்சத்தில் கடவுளால் படைக்கப்பட்டுள்ள பல பிராணிகளுள்ளும் உருவத்தில் சிறிய வைகளான எளிய ஜந்துக்களே நாம் கண்டு மிகவும் வியக்கத்தக்க இயற்கையுடைய வைகளாய் இருக்கின்றன. இதற்கு உதாரணமாய் எடுத்துக்காட்டுவதற்கு ஏற்ற பிராணி எறும்பைப் பார்க்கிலும் மிகச் சிறந்தது வேறில்லை. உருவமைப்பிலாயினும், விவேகத்திலாயினும், செய்கைகளிலாயினும் எவ்விஷயத்திலும் எறும்புகளே உயர்ந்தவைகளாய் இருக்கின்றன. எறும்புகள் செய்யவேண்டிய வியாபாரங்களுக்கு ஏற்ற வண்ணமாய் அவைகட்கு வியக்கத்தக்க விதமாக உருவம் அமைக்கப் பட்டிருக்கின்றன; விவேக விஷயத்திலோ, பிராணி வர்க்கத்தில் தம்மைப்பார்க்கிலும் மிகவும்

உயர்ந்த ஜாதியிற் சேர்ந்த பற்பல ஜந்துக்களையும் அவை அதிசயித்திருக்கின்றன; சில செய்கைகளிகல் அவை மனிதற்கே இரண்டாவதாயிருக்கின்றன. எறும்புகளைப்பற்றிய பற்பல விஷயங்களையும் நாம் கண்டறியத்தக்க தருணம் நமக்கு வாய்ப்பது அசாத்தியமே யாயினும் அவை எல்லாத் தேசங்களிலும் எல்லா விடங்களினும் சாதாரணமாக வசிக்கின்றவையாதலால், வெகுவாய் அனைவரும் நேராகவே அவற்றின் நடை பாவனைகளைப் பரிசோதனை செய்து அநேகமய் அவற்றின் பெருமைகளைத் தெரிந்து கொள்ளலாம். அப்படியும் தெரிந்துகொள்ளக்கூடாத விஷயங்களில் பிறர் பார்த்துப் பரிசோதனை செய்து சொன்னவைகளையே நம்பவேண்டும்.

எறும்புகள் சாதாரணமாய்ப் பாறைகளில் கீழ்ப்புறத்திலும், மேட்டு தாக்கான தரைகளிலும், பட்டுப்போன மரங்களிலும், இன்னும் இதரமான மரம் செடிகளிலும் புற்று வைத்து வாசம் பண்ணுவது வழக்கம். அப்படிப்பட்ட இடங்களிற்போய்ப் பர்த்தால் அவற்றின் சொரூபத்தை நாம் செம்மையாய்க் கண்டுகொள்ளக்கூடும்.

எறும்புகளுள் சில சட்டையுள்ளவைகளாயும் சில சட்டையில்லாதவைகளாயும் இருக்கின்றன. அவைகளுக்கு ஆறு கால்களும் இரண்டு தும்பிகளும் உண்டு. பூதக்கண்ணாடியைக்கொண்டு பார்த்தால் அவற்றின் உருவமைப்பு நமக்கு வெகு நன்றாய் விளங்கும். மற்றப்பூச்சிகளுக்கு இருப்பது போலவே எறும்புகளுக்கும் உடலானது, தலை, மார்பு, அடிவயிறு என மூன்று முக்கியமான பிரிவு உள்ளதாய் இருக்கின்றது.

எறும்புகளின் தலை ஏறக்குறைய முக்கோணவடிவமாய்ப் பின்புறத்தில் அகன்றும் கீழ்ப்புறத்தில் தட்டையாயும் இருக்கின்றது. முன்புறத்தில் கொஞ்சம் கீழ்ப்புறமாய் வாய் அமைத்திருக்கின்றது. வாயின் இருபுறத்திலும் பற்களோடு கூடிய கட்டையான மேலலகுகள் அமைக்கப்பட்டிருக்கின்றன. சிலவற்றிற்கு அவ்வலகு நுட்பமாயிருப்பதுமுண்டு. அந்த மேலலகுகளுக்கு மத்தியிலே மேல் உதடு நின்று கொஞ்சம் கீழ்முகமாய்ச் சாய்ந்து வாயை மறைத்துக் கொண்டிருப்பதுமன்றியில், ஒரு கீலினால் பிணைக்கப்பட்டு வாயைத்திறப்பதற்கும் மூடுவதற்கும் அனுகூலமாயிருக்கின்றது. கீழ் அலகுகள் ஏறக்குறைய முழுதும் மேல் உதட்டினால் மறைக்கப்பட்டிருக்கின்றன. இந்த அலகுகள் சிறியவைகளாயும் தோலினாலேயே உருவமைந்தவையாயும் மூன்று துண்டுகள்சேர்ந்து உண்டானவையாயும் இருக்கின்றன. அவ்விடத்திலேதான் உருசியறியும் கருவியான நாக்கு இருப்பதாகத் தோற்றுகின்றது. வாயின் கீழ்ப்புறத்திலே கீழுதடு அமைந்திருக்கின்றது. நாக்கின் கீழ்ப்புறத்தில் அதன் நுனிக்கருகே கெட்டியாய்த் தட்டுப்போன்ற இரண்டு உறுப்புகள்

இருக்கின்றன. அவை ஒவ்வொன்றிலும் ஒவ்வொரு உறுதியான மயிர் பொருத்தப்பட்டிருக்கின்றது. நாக்கின்கீழ் நீண்டு உறுதியான பற்களின் வரிசை ஒன்று உண்டு. வாயைச் சேர்ந்த இவ்வுறுப்புகளெல்லாம் உருவிற் சிறுத்தவைகளாகி வெகுவாய் மறைந்தேயிருக்கின்றன.

தலையின் முன்புறத்திற்கருகாமையில் இரண்டு தும்பிகள் எறும்புகளுக்கு உண்டு. அவை எறும்பின் உடலுக்கு ஏற்ற பரிமாணத்தோடில்லாமல் அதிகமாக நீண்டிருக்கின்றன.

எறும்புகளுக்குத் தலையின் பக்கங்களில் தும்பிகளுக்குப் பின்னால் தொடர்கண்கள் கொஞ்சம் குவிந்த வட்டவடிவமாய் அமைக்கப்பட்டிருக்கின்றன இந்தக் கண்களே இல்லாமலும் சில ஜாதி எறும்புகள் உண்டு. தனிக்கண்களுள்ள எறும்புகள் விசேஷமாயில்லை. சில வற்றிற்கு மூன்று கண்களுண்டு. ஒரே கண்ணுள்ள எறும்புகளும் சில உள. அவ்வொரு கண் தலையின் மேல் அமைக்கப்பட்டிருக்கும்.

தலைக்குப்பின் மார்பானது மெல்லிய கழுத்தினால் தலையோடு கூட்டப்பட்டு, முன் மார்பு, பின் மார்பு, நடு மார்பு என மூன்று பிரிவுள்ளதாயிருக்கின்றது. இப்படி மூன்று பிரிவுடையதாயிருந்தும் இம்மார்பு பலவகை எறும்புகளில் பலவிதமாயிருக்கின்றது. மார்பின் ஒவ்வொரு பிரிவிலும் இரண்டு கால்கள் உண்டு. ஒவ்வொரு காலும் சாதரணமாய் எல்லாப்பூச்சிகளுக்கும் இருக்கின்றபடி ஐந்து கணுக்களுள்ளதாயிருக்கின்றது. அவற்றுள் முதல் துண்டு மிகப்பெரியது; நுனித்துண்டிலே இரண்டு நகங்கள் இருக்கின்றன. எறும்புகளுக்குள்ள மூன்று ஜதைக் கால்களுள் ஒவ்வொரு ஜதைக்கும் நீளத்திலே வித்தியாச முண்டு. முன்னே இருக்கின்ற ஜதை மிகவும் குட்டையானது, கடைசி யிலிருப்பது மிகவும் நீளமானது.

அடிவயிறு ஆணெறும்புகளுக்கு எழு பிரிவாயும் மற்றவைகளுக்கு ஆறு பிரிவாயும் இருக்கின்றன. சில எறும்புகளுக்கு அவற்றுள் முதற்பிரிவும், வேறு சில வற்றிற்கு முதலிரண்டு பிரிவுகளும் ஒரு தன்மையான அமைப்புடையவாய்த் தனியே பிரிந்து தோன்றும் இடுப்புப்போல் இருக்கின்றன.

இவ்வெறும்புகள் மேற்பார்வைக்கு ஒரே தன்மையன வாய்த்தோன்றினும் உற்றுப்பார்க்குமிடத்து அவற்றுள் பல வேற்றுமைகள் உண்டு. எறும்புகளுள் சாதாரணமாய்க் கட்டெறும்பெனவும் சிற்றெறும்பெனவும் இரண்டு வகை உண்டு. கட்டெறும்புகளுள் சில சட்டையுள்ளவைகளாயிருக்கின்றன. சட்டையுள்ள எறும்புகளுள் சிறுத்திருப்பவை ஆணெறும்புகளெனவும். பெரு

த்திருப்பவை பெண்ணெறும்புகளெனவும் தெரியவருகின்றது. இன்னும் அதிக நுட்பமாய்ப் பரிசோதனை செய்கையில் சட்டையில்லாத எறும்புக ளெல்லாம் பெண்ணெறும்புகளெனத் தெளிவாகின்றது.

எறும்புகள் ஆண் பெண் அலியென மூன்றுவிதம். அலியான எறும்புக ளெல்லாம் வேலைக்காரரெனப்படும். ஆண் பெண் எறும்புகளுக்குத் தலை முன்புறத்தில் குறுகலாயிருக்கும். வேலை செய்யும் எறும்புகளுக்கோ அகன் றிருக்கும். ஆண் பெண் எறும்புகளுக்குச் சாதாரணமாய்க்கண்களுண்டு; மற் றவைகளுக்கோ இல்லை. பெட்டை எறும்புகளுடைய கண்களைப்பார்க்கிலும் ஆணெறும்புகளுடைய கண்கள் மிகத் தெளிவாய்த்தோன்றும்; பெண்ணெறு ம்புகளுக்கு ஆண்களைப்பார்க்கிலும் மேலலகுகள் மிகத் தெளிவாயிருக்கும். எறும்புகளுக்குமார்பு ஒரே தன்மையதாயிராமல் ஒவ்வொரு ஜாதிக்கு ஒவ் வொருவிதமாயிருக்கும்.

எறும்புகளுக்கு இறகுகள் நான்கு உண்டு. அவற்றுள் முன்னிருக்கின்ற ஒரு ஜதை மிகவும் நீளமாகி, நடுமார்பின் பக்கங்களினின்றும் முளைத்திருக்கி ன்றது. மற்றோர் ஜதை பின்மார்புடன் சேர்ந்திருக்கின்றது. இவ்விரண்டு ஜதைச் சட்டைகளும் பெண்ணெறும்புகளைப்பார்க்கிலும் ஆணெறும்புகளுக்கு அதிக உறுதியாயிருக்கின்றன.

அடிவயிற்றிலும் சில விஷயங்களில் ஒன்றுக்கொன்று வேற்றுமை உண்டு. பெண்ணெறும்புகளுக்கும் வேலைசெய்யும் எறும்புகளுக்கும் இருப் பதைப்பார்க்கிலும் ஆணெறும்புகளுக்கு அடி வயிற்றில் ஒரு பங்கு அதிக முண்டு. எந்த ஜாதி யெறும்புகளுள் வேலைசெய்யும் எறும்புகளுக்குக் கொடுக் குண்டோ, அந்த ஜாதியில் ஆண் எறும்புகளுக்குக் கொடுக்குக் கிடையாது; பெட்டைகளுக்கு மாத்திரமுண்டு. அடி வயிற்றின் நுனியும் பெண்ணெறும்பு களுக்கு ஒரு விதமாயும் ஆணெறும்புகளுக்கு ஒரு விதமாயும் இருக்கின்றது.

இது வரையில் மேற்புறத்தின் அமைப்பை ஒருவாறு விசாரித்தோமே, இனிச் சற்று உட்புறத்தின் சொரூபத்தை விசாரிப்போம். எறும்புகள் மேல வகுகளினாலாயினும் கீழலகுகளினாலாயினும் மென்று ஒரு போதும் இரை தின்பதில்லை; உண்பதற்கு முக்கியமாய் உபயோகப்படுவது நாக்குத்தான். நாய்கள் நாக்கினால் திரவமான உணவுகளை எப்படி நக்கி உட் கொள்ளுகின்ற னவோ அவ்வண்ணமே எறும்புகளும் உண்ணும். பூச்சி புழுக்களைத் தின்ன வேண்டுமானால் அவற்றை அலகுகளால் கறித்து அவற்றின் ரசம் முதலிய மெல்லிய பாகங்களை நாவினால் உட்கொள்ளும். நாக்கின் பின்கண்ட நாள மும் அதையடுத்து இரைப்பையும் இருக்கின்றன; அதைத்தொடர்ந்து ரத்த நாடிகளும் இந்திரிய நாடிகளும் இருக்கின்றன.

எறும்புகளின் தும்பியில் பல விதமான அமைப்புண்டு. அவற்றின் உபயோகத்தைத் தெளிவாய்க் கண்டறிவது கடினம். ஆயினும் அவற்றுள் சில பரிசேந்திரியத்தோடும், சில நாசி யென்னப்பட்ட கிராணேந்திரியத்தோடும் சம்பந்தப்பட்டிருப்பவையாகத் தோன்றுகின்றன. பெரிய பிராணிகளுக்குப் பரிசேந்திரயமும் கிராணேந்திரியமும் எவ்வளவு முக்கியமானவையோ, எறும்புகளுக்குத் தும்பி அவ்வளவு முக்கியமாயிருக்கின்றது. தும்பியில் இன்னும் வேறு இந்திரியங்களின் தன்மையும் அமைந்திருந்தாலும் அதைக் கண்டுகொள்ளுவது அசாத்தியமாயிருக்கின்றது. தும்பி போய்விட்ட எறும்புகளுக்குச் செல்ல வேண்டிய வழி தெரிவதில்லை; சத்துரு மித்திரர்களைக் கண்டுகொள்ளும் திறமை யில்லாமற்போகின்றது; அதிக சமீபத்திலுள்ள உணவைக்கண்டுகொள்ளவும் வல்லமை யற்றுப்போகின்றது. சில எறும்புகளுக்குப் பார்வை மிகவும் சொற்பம்; வேலைசெய்யும் ஜாதியைச் சேர்ந்த எறும்புகளுக்கு வெகுவாய் நேத்திரமே கிடையாது. அப்படிப்பட்டவைகளுக்கு இந்தத் தும்பி ஒன்றில்லாவிட்டால் உடனே அவை உயிர் இழக்கவேண்டுவது தான்.

எறும்புகளின் அடி வயிற்றைப்பற்றி விசாரிக்கும்போது சில ஜாதி எறும்புகளில் பெண்ணெறும்புகளுக்கும் அலியெறும்புகளுக்கும் கொட்டுவதற்கு உரித்தான கொடுக்கு இருப்பதாகத் தெரியவருகின்றது. அந்தக்கொடுக்கிலே மிகக் கூர்மையான ஈட்டிபோன்ற இரண்டு முள்ளுகளும் மத்தியில் ஒரு விஷக்குழாயும் இருக்கின்றன. அந்த முள்ளுகள் அடியில் ஒன்றுடன்கூடி ஒரே குழாய் போலாகின்றன. எறும்பு அந்த முள்ளுகளால் ஓர் இடத்தில் குத்திய உடனே விஷக்குழாய் மூலமாய் அதில் விஷம் போய்ப்பாயும். கொள்ளிக் கோட்டான் என்னப்பட்ட பெரிய எறும்புகளெல்லாம் இப்படிக்கொட்டுகின்றவைகளே.

எறும்புகளுக்கு உரத்துக்கூவ குரலில்லாமற் போனாலும் சில எறும்புகள் ஒரு விதமான சத்தம் உண்டாக்குகின்றன. அடி வயிற்றின் பிரிவுகள் ஒன்றோடொன்று நெருங்கித் தேய்வதினால் அவ்வோசை உண்டாகின்றதென்கிறார்கள். எறும்புகளுக்குக் கோபம் உண்டாகும்போதுதான் அவை அவ்விதமாய்ச் சத்தமுண்டாக்கும்.

இதுவரையில் பெரிதான எறும்புகளின் உருவமைப்பைப்பற்றி உள்ளும் புறமும் ஒருவாறு தெரிந்து கொண்டோமல்லவா? கடைசியாய் அவற்றின் உற்பத்தியைச் சற்று கவனிப்போம். எறும்புகளெல்லாம் முதலிலே முட்டையிட்டுக் குஞ்சு பொரிக்கின்றன. ஆயின் ஜனங்கள் எறும்பு முட்டையென்று சொல்வது வாஸ்தவத்தில் முட்டையை யல்ல; முட்டையாயிருப்பது மாறி ஒரு வகைப் புழுவாகி புழுக்கூட்டிலிருக்கின்ற நிலையையே

முட்டை என்கிறார்கள். அப்போது அந்தப்புழுக்கூடு சாதாரணமாய் முட்டையிருக்கின்ற பரிமாணத்தைப் பார்க்கிலும் பெரியதாகவேயிருக்கும். முதலில் எறும்பு முட்டையிடும்போது அம்முட்டை கொஞ்சம் நீண்ட வடிவமுடையதாய் வெண்மை நிறம் அல்லது சிறிது மஞ்சள் நிற முடையதாகித் தெளிவாயிருக்கும். அம்முட்டைகளுள் ஆண் முட்டை, பெண் முட்டை, அலி முட்டை இவைகளுக்குச் சிறிதும் வேற்றுமை கிடையாது; எலலாம் ஒரே தன்மையனவாயே இருக்கும். எறும்பு முட்டைகளில் மற்றொரு விசேஷம் உண்டு. அதாவது, நாளேற நாளேற அவை உருவம் பெருத்துக் கண்ணாடிபோல மிகத்தெளிவாகி ஒரு முனையில் வளையுள்ளவையாகும். பூச்சிகளுள் எறும்புமுட்டைகள்தவிர மற்றப்பூச்சிகளின் முட்டை இப்படி உருவம் பெருப்பதில்லை. எறும்பு முட்டைகளையெல்லாம் வேலைசெய்யும் எறும்புகளே உணவுகொண்டுபோய்க் கொடுத்துப் போஷிக்கின்றனவென்கிறார்கள்; அவ்வெறும்புகள் உணவை முட்டையின்மேல் உபயோகிக்க, அது கடவுளுடைய விசித்திர சக்தியால் முட்டைக்குள்ளிருக்கும் புழுவை போஷிக்கின்றது. முட்டையிட்டபிறகு குஞ்சு பொரிப்பதற்கு ஏறக்குறைய இரண்டு வாரம் செல்லும்.

குஞ்சுபொரித்தபிறகு சில்நாள் அவை புழுவாகவேயிருக்கும். அப்போது அந்தப்புழுக்களின் உடல் பன்னிரண்டு கட்டு அதாவது பிரிவு உள்ளவையாயிருக்கும்; ஆயின் அவை கண்ணுக்குத் தெளிவாகத்தோன்றா. இப்புழுக்களும் அந்தந்த ஜாதி எறும்புகளுக்கு ஏற்றபடி பலவிதமாயிருக்கும். சில புழுக்கள் இருபுறங்களிலும் தடித்துக் கட்டைபோலிருக்கும்; வேறு சில நுனிப்புறத்தில் குறுகலாயிருக்கும். அப்புழுக்களின் மேல்தோல் ஏறக்குறைய மயிர்கள் அடர்ந்திருக்கின்றது. இப்படிப் புழுவாயிருக்கையிலும் அவை முற்றும் வேலை எறும்புகளுடைய ஸம்ரக்ஷணையிலேதான் இருக்கின்றன. அந்தப் புழுநிலை மாறுவது அந்தந்தக்காலத்தின் சீதோஷ்ண நிலைக்கு ஏற்றபடிப் பலவிதமாயிருந்தாலும் ஏறக்குறைய இரண்டுமாதத்தில் அவ்வுருவம் மாறிப் போம்.

இப்படி எறும்புகள் புழுவாயிருந்து வளரும்போது அவற்றின் மேல் தோல் அடிக்கடி மாறிக்கொண்டே வருகின்றதாயினும், இத்தனை தரம் தோலுரிக்கிறதென்பது மாத்திரம் நிர்ணயமாய்த் தெரியவில்லை. எறும்புகட்குச் சுபாவமான வடிவம் வந்து மற்றொரு எறும்பின் உதவியின்றித் தம்மைத்தாமே காத்துக்கொள்ளும்படியான காலம் வருவது ஒரே அளவாயிராமல் ஒவ்வொரு எறும்புகளுக்கு ஒவ்வொருவிதமாய் இருப்பினும், அவற்றைத் தாம் போஷிக்க வேண்டிய காலம் இவ்வளவென்பது வேலைசெய்யும் எறும்புகளுக்கு நன்றாய்த் தெரிந்திருக்கின்றன. இவ்வண்ணமே இப்பிரபஞ்சத்திலுள்ள எல்லாப்பிரா

ணிகளும் நமது பார்வைக்கு எவ்வளவு அற்புதமாய்த் தோன்றினும், உற்றுப்
பார்ப்பவர்களுக்கு அபரிமிதமான ஆனந்தப்பெருக்குண்டாக்கத்தக்க அற்புத
மானவகையாய், எங்கும் நிறைந்து எல்லாம் வல்ல கருணைக்கடலான கடவு
ளின் திவ்விய சங்கற்பத்தால், ஆக்கியளிக்கப்பட்டு வருகின்றன. கல்லுக்குள்
தேரையையும் முட்டைக்குள் கருவையும் ஊட்டி வளர்க்கும் உத்தம புருஷ
னுக்கு உலகில் அசாத்தியமானது ஒன்றுண்டோ?

ஜ-வீ.

மதுரைத் தமிழ்ச்சங்கமும் தமிழ்நாடும்.

இத் தமிழ்ச்சங்கம ஸ்தாபித்து இரண்டரை வருடமாக மூற்
பக்க மதிபோலப் பற்பல நன்மைகளைப் புரிந்து வருதல் யாவரு
மறிந்த தொன்றே. நமது நற்றமிழ் நாட்டில் பரம்பரையாகத்
தமிழ் விர்த்தி செய்து வந்த மடாதிபதிகளும், ஜமீந்தார்களும்,
பிரபுக்களும் இவ்விஷயத்தில் முன் வந்து வேண்டு முதவி புரி
ந்து ஊக்கமூட்டுங் கடப்பாடுடையர்களே யாகவும் இன்னம்
மௌனம சாதித்துள்ளார்கள். தாந் தாமே முழுதுஞ் சிரம
மெடுதது‌க் கொள்ளற் பாலதாகிய இத்தொழிலை இனிது செய்
யுமாறு மனவாக்குக் காய மூயற்சி புரிந்து வெளிப்பட்ட இரு
பெருஞ் செல்வத்தொரு பெருங்குரிசிலாகிய ஸ்ரீமாக் பி. பாண்டி
த்துரைசாமித் தேவரவர்களுக்கு இத்தமிழ் நாட்டுத் தக்கார்
மிகவும நன்றி பாராட்டுங் கடபபாடுடையர்களென்பது சொல்
லவும வேண்டுமோ! தாந்தாம் வருந்திச் செயற்பாலதாகிய
தொரு தருமத்தை நன்கு நடாத்தக் கங்கணங் கட்டி முன் வந்த
வர்கட்குத துணையாய் நின்றேனும் ஊக்கமூட்ட வேணடாவோ!
துர் வியாபாரங்களிலும வீண் வழக்குகளிலும் எத்தனையோ
பொருளை வாரி யிறைக்கும இப்புண்ணிய சீலர்கள் திரு வுள்ளத்
துப் பாஷாபிமானந் தானுந்தோன்றாதது பெரு வியப்பே!
தற்போது இத்தொழில் முற்றுஞ் செய்யும் உரிமை பூண்ட மடா
திபதிகள் சற்றுங் கவனியாமை கொடுமை கொடுமை! ஆயின்
இம்மடாதிபதிகள் தாம் ஒவ்வொருவரும் பற்பல காரணங்க

ளால் கடன் வாய்ப்பட்டும் விவகாரச்சிக்குண்டும் மெலிந்து வருகின்றமையின் என்செய்வர் என்று சிலர் சிந்திக்கலாம். நன்று நன்று !! வருஷந்தோறும் பல லக்ஷக்கணக்கான தொகை வரும படி வருதலானும் வேறுவகைகளில் ஏராளமான பொருள் செல விடப்படுதலானும் அச்சிந்தனை செல்லாதென்க. இமமூர்த்திகள் திருவுள்ளத்து இவ்விஷயமாக நினைப்பு வாராதிருத்தல் காரண மன்றி இவர்கட்குள்ள இடுக்கண் காரணமாவதில்லை. அது பற்றியே யாம் இங்ஙனம் இப்பாநுவாயிலாகத் தெரிவிக்க முன் வந்தேம். சிலநாளைக்கு முன்னர் இச்சங்கத்து வித்துவான்கள் சிலரைச் சந்தித்தபோது தருமபுரம் ஆதீனத்துச் சின்னப்பண்டாரச் சந்நிதிகளாகிய ஸ்ரீலஸ்ரீ மாணிக்கவாசக ஞானசம்பந்த தேசிக சுவாமிகள் தமிழ்ச்சங்கவிர்த்திவிஷயமாகத் தக்கபொருட்கொடை யளிப்பதாகவும், இதுபற்றித் தமக்குளதாகிய மகிழ்ச்சி பெரிதெனவும் அன்பும் அருளுங் கொண்டு கட்டளையிட்டருளிய தெனக் கேள்வியுற்றுப் பெருமகிழ்ச்சி கொள்கின்றேம. இயல் பாக உதாரகுணமுள்ள இவர்கள் இவ்விஷயத்தில் முற்பட்டுப் புகழ்பெறுவார்களென நம்புகிறேம். இங்ஙனமே ஏனைய மடாதிபதிகளும் தங்கள் திருவுள்ளத்துச் சிந்திப்பார்களாயின் தமிழ் நாட்டின் வாழ்த்தும் வணக்கமும் கொள்ளற்குரியராவார்கள்.

தமிழ்நாட்டு ஜமீன்கள் ஒவ்வொன்றிலும் பற்பல தமிழ் வித்துவான்க ளிருந்துவந்தார்கள். தற்போது பெரும்பாலும ஜமீந்தாரகட்குத் தமிழ்ப்பாஷாஞான மின்மையோடு அபிமான முமின்மையால் சில ஜமீன்கள் தவிர மற்ற இடங்களில் தமிழறிந்தவர்களே இல்லை. வித்வத் பரம்பரையில் வந்து சிறிது தமிழாராய்ச்சி செய்துவந்தவர்களும் ஜமீந்தார்கள் பராமுகஞ் செய்யத் தலையிட்டமைபற்றி ஆராய்ச்சியைவிட்டு வெவ்வேறு தொழில்புரிவாராயினர். விடாது கற்றுவந்த சில்லோர் தம்மூர் விட்டு வேற்றூர் புக்குப் பிழைப்பாராயினர் தமிழ்ப் புலவர் என்றால் கேவலம் பிக்ஷைக்காரர்களாக நினைக்கின்றார்கள் இச் செல்வர்கள். அம்மம்ம! என்சொல்லியாற்றுவது? கொடுமை! கொடுமை!! வேட்டை யாடுவோர், குஸ்திசெய்வோர், வெற்றிலையிடுவோர், இச்சகம் பேசுவோர் முதலானவர்களை மிகவும்

அன்போடு பாதுகாக்கின்றனர் சிலர். சிலரோ தம்மைச் சரிகையுடைகளால் அலங்கரித்தும், தமது சேவகர்களையும் அவ்வாறே அலங்கரித்துப் புதிதாய் வருவோர்க்கு ஜமீந்தார் யாவர் என்று ஐயநிகழுமாறு செய்வித்தும், அளவுக்கு மிஞ்சிய பெருமடாம்பிகமே தமது தொழிலாகக்கொண்டு வாழ்கின்றார்கள். இன்னவர்பாற்புக்க வித்வான்கட்கு உரியகாலத்து நல்லுணவு கிட்டுவதுமில்லை. உணவுமுதலிய சௌகரியாதிகளை யிழந்து காத்திருந்தாலும் பயனொன்றுமில்லை. பாஷா ஞானத்துக்கும் இவர்கட்கும நெடுந்தூரம் நெடுந்தூரம். இவர்கட்கு ஞானமெய்தல் இலதாயினும் தமிழபிமானமேனும் உண்டாகுமாறு திருவாலவாயுடையார் திருவருள்மல்குக. சிற்சிலர் இவ்வாறிருப்ப அபிமானிகளும் சிலர் உளர் என அறிந்தால் யாவரே மகிழாதார்? தமிழ்ச்சங்கம் அக்கிராசனாதிபதியவர்களாகிய ஸ்ரீமாந் பாண்டித்துரைசாமியவர்கள் திருக்குற்றாலம் யாத்திரைசெய்து தங்கியபோது ஆண்டு வந்திருந்த தமிழறிவும் அபிமானமும் தெய்வபக்தியும் உதாரஉபகாரகுணங்களும் நிறைந்துள்ள ஸ்ரீமாந் பேரையூர்ஜமீந்தார்அவர்கள் கண்டுகலந்து அளவளாவி மகிழ்ச்சி புரிந்தார்களாம். தமது அரமனையிலுள்ள பழையநூல் சுவடிகளையெல்லாம் சங்கத்துக்குஅனுப்புவதாகவும் மாதந்தோறும் பத்துரூபாவீதம் சங்கத்து நன்மைகருதித் தாம் அனுப்புவதாகவும் கூறினார்களாம். இன்னம் வேண்டியவாறெல்லாம் துணைநின்றுழைப்பதாகவும் கூறினார்களாம். கனம்பொருந்திய ஸ்ரீமாந் சேற்றூர் ஜமீன்தாரவர்கள் தமிழ்ச்சங்கத்து நன்மைகருதித் தற்போது மூவாயிரம் ரூபா நன்கொடை யளிப்பதாகவும் மேலும் மாதந்தோறும் 20 இருபது ரூபாவீதம் அளித்துவருவதாகவும் கையொப்பமிட்டார்களாம். கனம்பொருந்திய ஸ்ரீமாந் தலைவன்கோட்டைஜமீன்தாரவர்கள் தற்போது ஆயிரரூபா நன்கொடையும் மாதம் பத்துரூபாயும் கொடுப்பதாகக் கையொப்பமிட்டனராம். இவ்விருவரும் ஆண்டிலிளைஞராயினும் அறிவின் முதிஞராகி யிவ்விஷயத்தில் இவ்வகைப் பேருபகாரிகளானமைக்குத் தமிழ்நாடு மிகவும் நன்றிபாராட்டுங் கடப்பாடுடையதே. இவர்கட்கு

நீடிய ஆயுளும் செல்வமும் மேன்மேலும் பெருகுமாறு திருவாலவாயுடையார் திருவருள் புரிவாராக.

அக்கிராசனாதிபதியவர்கள் திரும்பிவருங்கால் கனம்பொருந்திய மகா-ா-ா-ஸ்ரீ சிங்கம்பட்டி ஜமீன்தாரவர்கள் மாதம் பத்துரூபா சங்கத்துக்குக் கொடுத்துவருவதாகக் கையொப்பமிட்டார்களாம். இவ்வாறே ஏனைய ஜமீன்தார்களும் தங்கள் தங்களாலியன்ற வுதவியைச் செய்வார்களாயின் தமிழ் வளர்ச்சி யாவதுடன் இவர்கட்கும் பெரும்புகழுண்டாகும். தமிழ் நாட்டுள் எத்தனையோ பிரபுக்களிருக்கின்றார்களே இவர்களெல்லாரும் தமிழபிமானிகள் என்று வாய்ப்பறைபண்றகின்றார்கள் வாய்ச் சொற்கிணங்கச் சிறிதளவாவது பொருளுதவி செய்கின்றார்களா? பலதுளி பெருவெள்ள மன்றோ!

இனியேனும் நந் தமிழ் நாட்டுப் பிரபுக்கள் சிறிது சிந்திப்பாராக.

இதுநிற்க, நாட்டுக்கோட்டை நகரத்தாரைப்பற்றிச் சிறிது சொல்லப் புகுகின்றேம்.

இக்காலத்துப் பெருஞ்செல்வமும் பலநாட்டுப் பரவிப் பொருளீட்டலும் தரும சிந்தனையும் பெற்றுள்ளவர்கள் இச்செட்டிப்பிள்ளைகளேயென்பது யாவருமறிந்த விஷயம். ஆயின் இவர்கள் செய்யும் தருமங்கள் பெரும்பாலும் கோவில் கட்டுதலும் சத்திரம் கட்டுதலுமேயாம். இவை சிறந்த புண்ணியச் செயல்கள் என்பதில் ஐயமில்லை. இங்ஙனம் செய்வதால் இவர்களிடத்துச் சமயபக்தி விசேடித்துளதென அறிகின்றோம். சமயபரிபாலனத்துக்கு வேண்டிய முதற்கருவி யாதெனில் சமயநூல்கள் நிரம்பிய பாஷையை விர்த்திசெயலேயாம். நமது தமிழ்ப்பாஷையானது கடவுளுக்கும் பெருமை கொடுக்கத்தக்க மேம்பாடுள்ளது. இதனை பாடல் (தமிழ்வேதம்) பெற்ற ஸ்தலங்கள் என்றால் போதரும் பெருமையும் அஃதில்லாத ஸ்தலங்கட்கு அத்துணையின்மையும் கொண்டு எளிதுணரத்தகும் இத்தகைய மேன்மை வாய்ந்த நமது தமிழ் விர்த்தி விஷயத்தில் இவர்கள்

முன்வந்து வேண்டுவன புரியும் கடமையுடையவர்களேயாகவும் கருதா ததது ஆச்சரியமே! இந்த நகரத்தார்கள் கவனங்கொள்வார்களானால் இவர்கள் மேற்கொண்ட சமயபக்தி பரவப்பெறும் சிற்சிலர் இவ்விஷயமாகப் பொருளுதவி செய்துள்ளார்களென அறிந்து சந்தோஷிக்கின்றோம். ஏனைய நகரத்தாரும் கருத்துட்கொள்ளுவார்களானால நலமாகும். பொதுவாகத் தமிழ்நாட்டுப் பிரபலமுற்ற செலவவான்கள் எல்லாருள்ளத்தும் இவ்விஷயம் பற்றி நலலெண்ண முண்டாகும்வண்ணம் திருவருளைப்பிரார்த்தித்து வாழ்த்துகின்றோம.

இங்ஙனம்

தமிழபிமானி.

சமரசபாவனை.

சமரசபாவனையென்பது தன்னுயிர்போல மன்னுயிரையு மெண்ணுதலாம். உலகம் க்ஷேமமாக நடைபெறுதற்கு இன்றியமையாத காரணம் இந்தப் பாவனையல்லாது வேறில்லை. ஒருவன் அடைதற்குரிய அறம், பொருள், இன்பம், வீடு என்னும் புருஷார்த்தங்கள் நான்கினுள் முதற்கண்ணிற்கும் பெருமையினதாய், இம்மை, மறுமை, வீடென்னும் மும்மைப்பயனையுந்தர வல்லதாயுள்ள அறமானது இச்சமரச பாவனையாலல்லாமல் உண்டாகாதெனின் இதன் பெருமையை யாவரெடுத்துரைத்து முடிக்க வல்லுநராவர்? இனி அறம் என்பது யாது எனின் 'அறவினை யாதெனிற் கொல்லாமை' என்று தெய்வத்தமிழ்மறை கூறியதனால், அஹிம்சையே யென்பது பெறப்பட்டது. பிறவுயிர்களுக்கு எவ்வகை யிடுக்கணுஞ் செய்யாமையாகிய அஹிம்சையானது அவ்வுயிர்களைத் தன்னுயிர்போல எண்ணுவதாகிய சமரச பாவனை உண்டாகாதபோது ஒருவன் அறஞ் செய்வானாதலும் அதன் பயனாகிய போகமோக்ஷங்களை அனுபவிப்பானாதலும் எப்படி? காரண காரியவுபசார வழக்கால் சமரச பாவனையே அறமாகும். ஜீவகருணை, பூததயை, உயிர்க்கிதம் செய்தல், ஐக்கடித்தியம், ஒற்றுமை முதலியனவாக வழங்குவனவெல்லாம் சமரச பாவனையையே குறிப்பன. இந்த தருமத்தோடு தேச பேதத்தாலும் லௌகிகார்த்தமாயேற்பட்டுள்ள சாமானிய தருமத்தையும் எண்ணிக் குழப்பலாகாது:—ஒரு தேசத்தார் பாதரக்ஷையுடன் ஆலயத்துக்குப்போகிறார்கள்; அது தருமமல்ல

வென்று மறுக்கிறார்கள் மற்றொரு தேசத்தார். ஒரு சாதியார் சிற்றப்பன் மகளை மணம்புரிந்து கொள்ளுகிறார்கள்; விதவையை விவாகம் பண்ணுகிறார் கள்; இவற்றைத் தரும விரோத மென்பர் வேறு சாதியார். இவற்றை விரிக் கிற் பெருகும். 'குல தருமம், தேச தருமம், கால தருமம் முதலியவற்றில் ஒரு வரோடொருவர் பேதப்படுதலால் இவற்றை யெல்லாமொழித்து எல்லார்க் கும் பொதுவான தருமம் யாதென்று விசாரிக்கின் கொல்லா விரதமாகிய சம ரச பாவனையே முன் வந்து நிற்பது. ஆனது பற்றியே ' அறஞ்செய விரும்பு' எனப்பொதுவாக ஔவைப் பிராட்டியார் அருளிச்செய்தனர். 'கொல்லா விரதங் குவலயமெல்லாமோங்க எல்லார்க்குஞ்சொல்லுவ தென்னிச்சை பராப ரமே' என்று தாயுமானஸ்வாமிகளும் வெளியிட்டனர். எல்லாச்சமயிகளும் ஒரு முகமாய்ப்போதிப்பதும் இத்தருமத்தையே யன்றி வேறில்லை. இத்தரும த்தை உயிர் நிலையாகக்கொண்டே எல்லா மதங்களும் வர்த்திக்கின்றன. பிற வுயிர்க் கிடையூறு செய்வது தருமமாகும் என்று போதிக்குஞ்சமய மொன் றில்லை.

உலகத்திற் பெருகிப் பரந்துள்ள பல சமயங்களும் இந்தச் சமரசபாவ ஞானத்தைப் படிப்படியாகத் போதிக்கும் சாதனமாகிய படிகளாம். இந்த ஞானத்தை ஒருவன் பூரணமாகப்பெறுவது சுலபமானதன்று. ஒருவன் முதல் முதலாகப் பெற்றாரிடத்தில் அன்புடையவனாகி, பின்பு சகோதரர், மனைவி மக்களிடத்தும், அதன் பின்னர் உற்றாரிடத்தும், விசுவாசமுடைவனாகிறான். மற்றொருவனுக்கிந்த அன்பே கிடையாது, தன்னை மாத்திரம் விசுவாசிக்கி றான். அவனுக்கு பெற்றார், உற்றார், அயலார், ஊரார், நாட்டார் முதலியோ ரிடத்தும் அன்பு வருவதென்றால் இலேசாக வந்து விடுமா? பிறர் துக்கம் பொறாதவியல்பில்லாமல், அந்நியர் துக்க நஷ்டங்களைக்கண்டு மகிழு மியல்பு ள்ளவன்கண்ணார்களுக்குச் சமரச பாவனுபூரண ஞானம் சித்திப்பது அதி துர்லபமென்பது சொல்லவும் வேண்டுமா? இத்தகைய ஞானமானது சிறிது சிறிதாக அடையத்தக்க தொன்றாதலால் அவ்வாறு போதிக்கும் பல நெறிக ளும் பலசமயங்களாய் வழங்கி வருகின்றன. இம்மதங்களெல்லாம் சமரசபா வமாகிய சரீரத்துக்கு அங்கங்களே. இவ்வங்கங்களெல்லாம் ஒற்றுமைப்ப ட்டிருந்தாற்றான் சமரசபாவ சரீரமும் ஆரோக்கியமாயிருக்கும்; சிறிது பிணங் கினும் சுகக்குறைவே. உறுப்புகளெல்லாங்கூடி வயிற்றைப் பகைத்ததென் னுங் கதை யாருமறிந்ததே. பலவகை யுறுப்புகளாகிய மதங்களுக்குரியவர் கள் பலவகை யதிகாரிகள் போல்வர். கிராமாதிகாரி, தேசாதிகாரி, ராஜ்யா திகாரி முதலினோர் ஒற்றுமையோடு வாழ்வதே நலம். கிராமாதிகாரி, தான் தேசாதிகாரிக்கடங்கி யொழுகுவது முறை. தேசாதிகாரி கிராமாதிகாரி யைத் தாழ்வு கூறாமல் பெருமைப்படுத்துவதே முறை. இப்படியே ராஜ்யாதி

காரிக்கும்கொள்க. கிராமம், தேசம், ராஜ்யம் இவற்றுக்குள் தாரதம்யமிருப்பது போல, மதங்களிலு முண்டு. அம்மததாரதம்யம் அந்தந்த மதத்தில் முடிபொருளாகக்கொண்ட தத்துவப்பகுதிகளின் சிறுமை பெருமைகளை நோக்கிக் கொள்ளத்தக்கது. இதனைத்தெளியவுணாக்கு மிடத்து ஒருவன் பூமியைத் தெய்வமென்றுகொண்டு வழிபடுகிற மதஸ்தன்; ஒருவன் நெருப்பைத் தெய்வமென்று கொண்டவன்; ஒருவன் பூதக்கலப்பின் குணமே ஆன்மா என்பவன்; அவனை மறுத்து ஆன்மா வேறு, அதுவே முடிபொருள் என்பவன் ஒருவன்; இவற்றுக்கெல்லாம் அதீதமாய், இவற்றைக்கூட்டி நடத்துகின்ற பரமாத்மாவொன்றுண்டென்பவன் ஒருவன்; அப்பரமாத்மா விஷ்ணு என்பவன் ஒருவன்; சிவன் என்பவன் ஒருவன்; பரமாத்மா உரு என்றும், அரு வென்றும், உருவரு வென்றும், அத்வைத மென்பதற்குப்பொருள் ஒன்றென்றும், இரண்டென்றும், ஒன்றிரண்டென்றும் தனித்தனி கூறுவார் பலர்—இவ்வாறு தாம் தாம் விவகரிக்கும் தத்வ விசார பேதத்தாற் பல திறத்தராவர். தேசாதிகாரிகள் பல கிராமாதிகாரிகளுக்குத் தலைவராதல் போல மேலிட்ட தத்வப்பகுதிகளை விசாரித்தவர்கள் கீழிட்ட தத்வங்களை விசாரித்து முடித்தவர்களினுஞ் சிறந்தவராகத் தட்டில்லை. இத்தனை பகுதிகளுடைய மதங்களெல்லாம் ஒருவனே முறையாகத் தன் பரிபாகத்துக் கேற்ப அநுட்டிக்கவேண்டிய சோபானக் கிரமமாம். ஒரு கம்பிச்சட்டத்திலுள்ள பெரிதுஞ் சிறிதுமாகிய துவாரங்களெல்லாம் ஒன்றுக்கொன்று உபகாரமாய் ஒரே கம்பி செல்லவேண்டிய கிரமபந்தியாய் நிற்பது காண்க. இவற்றுள் ஒன்று, மூன்று, எழு முதலிய சில வரிசைகளிற் சென்று ஆபரணங்களுக்குப் பயன் படுவனவும், எல்லா வரிசைகளினுஞ் சென்று பயன்படுவனவாகிய கம்பிகளின் பேதம்போலவே சமயபேதங்களும். இவற்றுள் எல்லா வரிசைகளினும் சென்று தீர்ந்த அதிமிருதுவாய், மிக நயப்புள்ளதாய், எவ்வகையாக வளைப்பதற்கும் எற்றதாய்ச் சிறந்து நிற்பது காண்க. இந்த நிலையே சமரச பூரண ஞானநிலையாம். இதுகாறுங் கூறியவற்றால் சமரச பாவனுஞானத்துக்கே பலமதங்களும் அநுகூலமாய் நிற்பனவெனவும், அவை ஒன்றுக்கொன்று சாதனசாத்தியமாய் நிற்பவைகளேயெனவும், இவை யெல்லாவற்றையு மறிந்தவர்களுக்கே சமரசஞான பூர்த்திகைகூடுமெனவும் போந்த வுண்மை காண்க.

இவ்வாறாக இவ்வுண்மையுணர்ச்சி போதாமல் எம்மதமே சம்மதத்துக்குத் தக்க மெய்ம்மதம், ஏனைய எம்மதமும் பொய்ம்மதமென்று மதமேற்கொண்டு கூறுவது பொருந்தாது, பொருந்தாது.

தற்காலத்தில் இம்மதச்சண்டை யாரவார மிக மலிந்துள்ளது. பிறரை நியாயமின்றி வரம்பு கடந்து திட்டித் தாம் பெரியராய் விட்டதாக நினைத்து மகிழ்ச்சியடைவர் சிலர். பிறர் கூறும் நியாயங்களை யறிந்து கொள்ளாமல்

தாம் பிடித்ததையே சாதிக்கவேண்டி அந்நியர்களின்மீது வீணாகத் தோஷாரோபணம் பண்ண வழிதேடிப் பொழுது போக்குவோர் சிலர். பிறர் சொல்லு நியாயத்துக்குத் தாம் உடன்படுவது குறைவென்றுகொண்டு தம் பெருமைக்குப் பாடுபட்டுப் பாழுக்கிரைத்து வாழ்நாள் கழிப்பவர் சிலர். இவர் வகை விரிக்கிற் பெருகும். இவர்களை உலகத்தில் தாம் நடத்தும் குடும்ப வாழ்க்கை நிலைமையை ஊன்றி விசாரியாத குறைவுடையரென்று சொல்வதே தகுதி. 'நமக்கு முன்னே நிகழும் பலவகைப் பொருள்களின இயல்பை நுட்பமாயறிந்து கொள்வதே முக்கிய ஞானம்' என்று ஒரு ஆங்கில பிரபல வித்வான் கூறுகிறார். ஆதலால், நமது குடும்பவாழ்க்கையில் இந்தச் சமரச பாவனை யெவ்வாறு கொள்ளக்கிடக்கின்றதென்பதை ஆராய்வாம்.

நமது வீட்டில் பலபிரிவுகளும் அவ்வவ்வற்றிற்கு ஒவ்வொரு வேலைக்காரருமிருக்கிறார்கள். சமையலறை, பூசையறை, படுக்கையறை, கையிருப்பறை, தோட்டம் முதலிய அப்பிரிவுகளில் எஜமானனால் நியமிக்கப்பட்டுள்ள ஒவ்வொருவரும் தம்முட் பிணங்கிக்கொண்டு செருக்கோடு வாதிடத்தொடங்கி தத்தம் காவலிடமே சிறந்ததென்றுந் தத்தந்தொழிலே மேலானதென்றும் விவகரிக்கிறார்கள் :—சமைப்போன் மற்றயரை நோக்கி நான் உண்டி சமைக்காவிட்டால் உயிர்வாழ்வதெப்படி? ஆகலின் எனதொழிலே முக்கியம்; நானே சிறந்தவனென்கிறான். பூசையறையிலுள்ளவன் உண்ணல், உடுத்தலாதி தொழிலெல்லாம் கேவலம் தேக சம்ரக்ஷணத்துக்குச் சாதனம்; பூசை செய்யாதுண்ணுகின்றவன் புழுவை யுண்ணுகின்றான் என்று சாஸ்திர முறையிடுகிறதே! 'உண்பதன் முன் மலர்பறித்திட்டுண்ணாராயின்' என்று பெரியாருங் கூறியிருக்கின்றார்களே என்று தன்னைச் சிலாக்கிக்கிறான். படுக்கையறையிலுள்ளவன் சொல்வது:—நித்திரையானது சரீரத்துக்குண்டான இளைப்பை மாற்றி வேலைசெய்ய உத்சாகத்தைத்தருகின்றது. அது இல்லாவிட்டால் கருவி கரணங்கள் நிலைதடுமாறி அறிவு கலங்கிப் பைத்தியம் பிடித்தாற்போல ஒன்றினும் பற்றில்லாது போய்விடும். நித்திரைச் சுகத்துக்கொத்த சுகமில்லையாதலால் படுக்கையிடமே சிறந்ததென்று தன்னையே புகழ்வது. பொக்கிஷசாலையிலிருப்பவனும் பொருளே யாவற்றிற்கும் காரணம்; அறம்பொருளின்பமென்னும் முறைக்கிடக்கையில் முன்னிற்கும் அறத்தையும் பின்னிற்கு மின்பத்தையும் விளைவிப்பது காரணமாகவே பொருள் நடுவிலமைந்துள்ளது. "வையத்துமன்னிய மூன்றில்—நடுவுணதெய்த இருதலையுமெய்தும்" என்று நீதி நூலாருங் கூறினர். அப்பொருட் காவல்பூண்ட என்னிலுஞ் சிறந்தவர் யாவரென்று தன்பெருமை பேசுகிறான்.

[இன்னும் வரும்].

S. S. Perumal.